

พฤติกรรมและการดูเคราะห์ทางโหราศาสตร์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรม การดูแล ควบคุม ทางโทรทัศน ของ วิทยุ ใน เขต กรุงเทพมหานคร

การศึกษา เฉพาะบุคคล เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

พ.ศ. 2552

© 2552

เมทินี ทองศรีเกตุ
สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง พฤติกรรมการดูแลรถทางโทรศัพท์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย นางสาว เมทินี ทองศรีเกตุ

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(รองศาสตราจารย์ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ)

ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ศรีณยพงศ์ เทียงธรรม)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(รองศาสตราจารย์ ศศนันท์ วิวัฒน์ชาติ)

(ดร. สุดารัตน์ ดิษยวรรณนะ จันทราวัดนากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 23 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

เมทินี ทองศรีเกตุ. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มกราคม 2552, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. พฤติกรรมการดูแลครทางโทรทัศน์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
(77 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา: รองศาสตราจารย์ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูแลครทางโทรทัศน์ของวัยรุ่นและลักษณะประชากรของวัยรุ่นที่ดูแลคร
โทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ คือ วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่
มีอายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้การเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ใน
การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบ
ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในสมมติฐานโดยใช้ t-test ทดสอบสมมติฐาน
สรุปผลการศึกษาดังนี้

เกี่ยวกับลักษณะประชากร

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิงมีจำนวน 300คน (ร้อยละ 75) เป็นชาย
จำนวน 100 คน(ร้อยละ 25) มีอายุระหว่าง 15-18 ปี จำนวน 290คน(ร้อยละ 72.5) รองลงมามีอายุ
ระหว่าง 19-22 ปี จำนวน77คน(ร้อยละ 19.3) อยู่ในระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ
ปวช.จำนวน 289คน(ร้อยละ 72) รองลงมาคือปริญญาตรีจำนวน76คน(ร้อยละ 19) มีรายได้ไม่น้อยกว่า
5000บาท จำนวน 253 คน(ร้อยละ 63.33)รองลงมาคือ 10,001-15,000 บาท จำนวน 113คน (ร้อยละ
28.3)

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลครโทรทัศน์

พบว่าส่วนใหญ่มีจำนวนโทรทัศน์ 1เครื่องมีจำนวน 233(ร้อยละ 58.3) รองลงมาเกินกว่า1เครื่องมี
จำนวน 167 คน (ร้อยละ 41.8) ดูแลครโทรทัศน์มีจำนวน 311คน(ร้อยละ 77.8) ดูแลครโทรทัศน์

บ้างมีจำนวน 89คน(ร้อยละ 22.3)คูโทรศัพท์ที่บ้านมีจำนวน 358คน(ร้อยละ 95.8) รองลงมาคูโทรศัพท์ที่บ้านเพื่อนมีจำนวน 17คน(ร้อยละ 4.3)ใน 1สัปดาห์คูละครทุกวันมีจำนวน310คน(ร้อยละ 77.5)รองลงมาใน 1สัปดาห์คูละคร5-6วันมีจำนวน 49คน(ร้อยละ 12.3)เฉลี่ยแต่ละวันคูละคร1-2ชม. ต่อวันมีจำนวน186คน(ร้อยละ 46.5)รองลงมา3-4ชม.ต่อวันมีจำนวน 180คน(ร้อยละ 45) คูละครโทรศัพท์เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มีจำนวน272คน(ร้อยละ 68)รองลงมาเพื่อความสนุกสนานบันเทิงมีจำนวน72คน(ร้อยละ 18)คูละครโทรศัพท์กับครอบครัวมีจำนวน 211คน(ร้อยละ 52.8) รองลงมาคูคนเดียวมีจำนวน186คน(ร้อยละ 46.5) พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวบ่อยครั้งถึงเรื่องราวในละครโทรศัพท์ทั้งขณะชมและเวลาอื่น ๆมีจำนวน 172คน (ร้อยละ 43)รองลงมาทุกครั้งมีจำนวน 150 คน(ร้อยละ 37.5)ดูตามที่คนอื่นเปิดมีจำนวน250คน(ร้อยละ 62.5) รองลงมาตั้งใจดูเปลี่ยนช่องบ้างแล้วกลับมาดูช่องเดิมมีจำนวน54คน(ร้อยละ 13.5)ละครสืบสวนมีจำนวน 137คน(ร้อยละ 34.3)รองลงมาคือละครที่ไม่ลึกลับซับซ้อนมีจำนวน 61คน(ร้อยละ 15.3)คูละครโทรศัพท์ทุกวันมีจำนวน 251คน(ร้อยละ 62.8) รองลงมาดูบ้าง(เอาแน่ไม่ได้)มีจำนวน85คน(ร้อยละ 21.3) ในช่วงเวลา 3เดือนติดตามคูละครโทรศัพท์ 3-4เรื่องมีจำนวน111คน(ร้อยละ 27.8) รองลงมา2-3เรื่องมีจำนวน109คน(ร้อยละ 27.3)

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาสละเวลาอันมีค่ายิ่งและให้คำแนะนำ ตรวจสอบแก้ไขรวมทั้งให้คำปรึกษาด้านวิชาการต่างๆและผลักดันช่วยเหลือผู้วิจัยในการทำสำเร็จ ล่วงไปด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณท่านคณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ความกรุณาในครั้งนี้เป็นอย่างสูง ซึ่งงานวิจัยฉบับนี้ใช้เป็นแนวทางในการตลาดเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคให้มากที่สุด

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ สุรเสกข์ พงษ์หาญยุทธ

ขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ตลอด ระยะเวลาที่ศึกษาหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

ขอขอบพระคุณ ที่ทางมหาวิทยาลัยกรุงเทพได้ให้โอกาสเข้ามาศึกษาและหาประสบการณ์ ในหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจเป็นอย่างยิ่ง และผู้วิจัยขอขอบคุณสถาบันห้องสมุดต่างๆทุกแห่งที่ อำนวยความสะดวกในการค้นคว้าหาข้อมูลการวิจัยช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ไว้ ณ ที่นี้และที่ มิได้กล่าวนามในครั้งนี้ด้วย

เมทินี ทองศรีเกตุ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่1 บทนำ	
ความสำคัญและที่มาของเรื่องที่ศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
นิยามศัพท์	3
กรอบแนวความคิด	3
สมมุติฐานของการศึกษา	4
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	4
บทที่2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดเกี่ยวกับโทรทัศน์	5
แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์	7
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น	10
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสาร	12
แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร	15
ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ	16
ทฤษฎีลำดับขั้นแห่งความต้องการ	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
บทที่3 ระเบียบวิธีวิจัย	
กลุ่มประชากรและการสุ่มตัวอย่าง	23
กลุ่มตัวอย่าง	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การทดสอบเครื่องมือวิจัย	26

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล	26
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร	28
ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมและการดูแลคร โทรทัศน์	29
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความชื่นชอบ	
ต่อแนวของละคร โทรทัศน์	33
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความชื่นชอบ	
ต่อคาราละคร โทรทัศน์	34
การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรม	
การดูแลคร โทรทัศน์จำแนกตามเพศ	35
การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรม	
การดูแลคร โทรทัศน์จำแนกตามอายุ	41
การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรม	
การดูแลคร โทรทัศน์จำแนกตามระดับการศึกษา	47
การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรม	
การดูแลคร โทรทัศน์จำแนกตามรายได้	54
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล	
สรุปผลการศึกษา	61
สรุปการทดสอบสมมติฐาน	62
อภิปรายผล	66
การนำผลการศึกษาไปใช้	67
ข้อเสนอแนะ	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก แบบสอบถาม	70
ภาคผนวก อ้างอิง	75

สารบัญตาราง

หน้า	
ตารางที่	
1. จำนวนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี	23
2. จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร	28
3. จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแล ละครโทรทัศน์	29
4. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ แนวของละครโทรทัศน์	33
5. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับ ดาราดูละครโทรทัศน์	34
6. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการ ดูละครโทรทัศน์จำแนกตามเพศ	35
7. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการ ดูละครโทรทัศน์จำแนกตามอายุ	41
8. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการ ดูละครโทรทัศน์จำแนกตามระดับการศึกษา	47
9. การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการ ดูละครโทรทัศน์จำแนกตามรายได้	54

สารบัญภาพ

หน้า	
ภาพที่ 1: กรอบแนวความคิด	3

3

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของเรื่องที่ศึกษา

แม้ว่าในปัจจุบันนี้ วิทยาการและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีจะได้รับการพัฒนาไปอย่างมากแล้วก็ตามแต่สื่อที่ยังคงได้รับความนิยมจากประชาชนชาวไทยอย่างทั่วถึงครอบคลุมทั่วทุกภูมิภาค ตลอดจนมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันก็คือ สื่อโทรทัศน์ซึ่งเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงและเป็นที่ยอมรับของผู้ชมรายการโทรทัศน์อย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับสื่อสารมวลชนชนิดอื่นๆ นอกจากนี้ อนาคตของสื่อโทรทัศน์ก็ยังมีแนวโน้มที่ชัดเจนว่าจะยังคงเป็นสื่อที่มีอิทธิพลมากที่สุด และยังไม่มียุคใดที่จะก้าวขึ้นมาแทนที่หรือลดความสำคัญของโทรทัศน์ลงไปได้ในระยะเวลาอันใกล้นี้ และเมื่อโทรทัศน์ยังคงเป็นสื่อที่มีบทบาทสำคัญในสังคมไทยที่สามารถเข้าถึงผู้ชมรายการโทรทัศน์ในทุกระดับสังคมอย่างทั่วถึงทุกภูมิภาคของประเทศไทย รายการโทรทัศน์ที่ผู้จัดและสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ได้ผลิตและเผยแพร่ ออกอากาศในปัจจุบันจึงมีการแข่งขันกันสูงทั้งสถานีโทรทัศน์ประเภทฟรีทีวี (Free TV) ที่ออกอากาศเผยแพร่ทั่วประเทศ เช่น สถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ช่อง 5 ช่อง 7 ช่อง 9 NBP (เดิมคือ สถานีโทรทัศน์ ช่อง 11) และช่อง Thai PBS (เดิมคือ สถานีโทรทัศน์ ITV) ซึ่งการแข่งขันกันของสถานีโทรทัศน์ ต่างๆ ดังกล่าวส่งผลให้แต่ละสถานี และผู้จัดทำรายการต่างๆ พยายามหาแนวทางกลยุทธ์และรูปแบบรายการใหม่ๆ มานำเสนอออกอากาศเพื่อสร้างความแปลกใหม่ น่าสนใจ และดึงดูดความสนใจ ความนิยมจากผู้ชมรายการโทรทัศน์ให้มากที่สุด รายการโทรทัศน์ประเภทละครก็เป็นรูปแบบรายการอีกรูปแบบหนึ่งที่ทางสถานีโทรทัศน์ได้ใช้เป็นกลยุทธ์ในการดึงดูดความสนใจจากผู้ชมรายการโทรทัศน์ และสร้างความแปลกใหม่ให้กับโทรทัศน์ โดยรายการโทรทัศน์ประเภทละครในประเทศไทยและได้พยายามหาแนวทางกลยุทธ์ใหม่มานำเสนอและปรับปรุงรายการให้มีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น และเป็นการสร้างความแตกต่างของรายการละครให้แตกต่างไปจากเดิมที่ได้เคยนำเสนอมาแล้ว เพื่อไม่ให้ผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่ติดตามชมรายการมาตลอดเกิดความเบื่อหน่ายกับรูปแบบของแนวรายการละครที่ซ้ำซาก ดังนั้น เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ และนำเสนอกลยุทธ์ใหม่ๆ สำหรับสอดแทรกรายการไม่ให้มีรูปแบบที่ซ้ำซากน่าเบื่อจึงจำเป็นต้องทำอย่างหนึ่งที่ทางสถานีโทรทัศน์ และผู้ผลิตรายการจะตั้งตรงไปถึงกลุ่มผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของรายการละคร และปัจจัยในด้านต่างๆ ที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อกระแสความนิยมของรายการละครทั้งนี้ เพื่อที่จะสามารถทราบถึงรสนิยมความคิดเห็นและพฤติกรรมมารับชมรายการรวมทั้งการมีส่วนร่วมกับรายการละครของผู้

ชมรายการโทรทัศน์กลุ่มเป้าหมาย ตลอดจนแนวโน้มพฤติกรรมการรับชมรายการและความพึงพอใจโดยรวมของผู้ชมรายการโทรทัศน์ที่มีต่อรายการละคร ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อมูลที่ทางสถานีโทรทัศน์และผู้ผลิตรายการจะสามารถนำไปใช้ ประโยชน์สำหรับวางกลยุทธ์และแนวทางการปรับปรุงรายการละคร โดยจะช่วยสร้าง Rating ซึ่งทำให้สถานีสามารถขายเวลาได้มากขึ้น ทำให้มีรายได้มากขึ้น รวมทั้งกลยุทธ์ทางการตลาดของรายการให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ชมรายการโทรทัศน์กลุ่มเป้าหมายได้อย่างสูงสุด อันจะทำให้รายการยังคงรักษาระดับความนิยมจากผู้ชมรายการและยังเป็นรายการโทรทัศน์ที่มีกระแสตอบรับที่ดีต่อไปในอนาคตจากความสำเร็จและที่มาของเรื่อง que ศึกษาดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาค้นคว้า หาข้อมูล โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาลักษณะประชากรของวัยรุ่นที่ดูรายการละครทางโทรทัศน์ในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการทำวิจัยครั้งนี้จะศึกษาโดยสุ่มตัวอย่างจากวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ขอบเขตด้านสถานที่ทำการศึกษา

ศึกษากลุ่มประชากรวัยรุ่นที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร

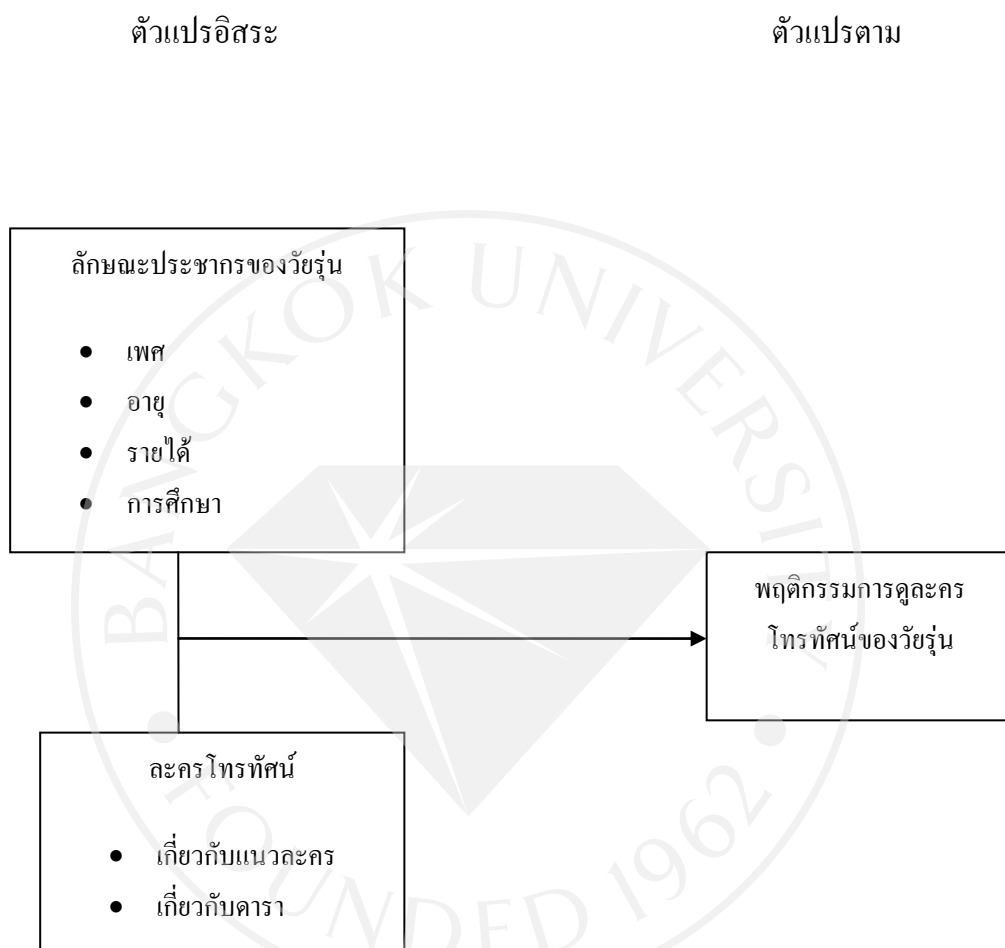
3. ขอบเขตระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่เดือนสิงหาคม 2551-ธันวาคม 2551 โดยทำการศึกษาพฤติกรรมการดูละครดูละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นตั้งแต่เดือน มิถุนายน 2551

4. ขอบเขตด้านวิธีการศึกษา

การวิจัยฉบับนี้เน้นการวิจัยเชิงสำรวจดังนั้น วิธีการศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสัมภาษณ์โดยการใช่แบบสอบถาม

ภาพที่ 1 : กรอบแนวความคิด

สมมุติฐานของการศึกษา

1. ลักษณะประชากรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์

นิยามศัพท์

วัยรุ่น หมายถึง บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 15-25 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยเป็นผู้อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร

พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ หมายถึง พฤติกรรมการรับชมละครโทรทัศน์ประเภทต่างๆ จากสื่อวิทยุโทรทัศน์โดยวัดลักษณะการดู ปริมาณของเรื่องที่ดู การติดตามดู ความตั้งใจในการดู

ละครโทรทัศน์ หมายถึง รายการที่มีเนื้อหาเพื่อผลิตขึ้นเพื่อแพร่ภาพออกอากาศทางโทรทัศน์เป็นเรื่องราวเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ อาจเป็นเรื่องราวที่แต่งขึ้นมาจากจินตนาการดัดแปลงหรือจำลองจากชีวิตจริงหรือดัดแปลงมาจากบทประพันธ์อื่นๆ ปัจจุบันมีรูปแบบที่หลากหลาย ตั้งแต่ความยาวไม่กี่นาที ไปจนถึงละครเรื่องยาวที่ออกอากาศประมาณ 20-30 ตอนเป็นเรื่องราวต่อเนื่องหรือเรื่องราวที่จบเป็นตอนๆ เป็นต้น ฉ. ที่นี้หมายถึง ละครโทรทัศน์ที่ผลิตในประเทศไทยเท่านั้น การรับรู้หมายถึง การมองเห็น การเข้าใจความหมายและการให้ค่าความหมายนั้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

1. ได้ทราบถึงพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์ของวัยรุ่น
2. ผลการวิจัยที่ได้นั้นสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางพัฒนาให้กับวงการธุรกิจละครโทรทัศน์เพื่อปรับบทบาทและ เนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของผู้บริโภค
3. ผลการวิจัยจะใช้เป็นแนวทางในการใช้สื่อละครโทรทัศน์มาเป็นเครื่องมือในการได้รู้ถึงความต้องการของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน
4. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สนใจธุรกิจสื่อด้านละครมาประยุกต์ใช้ในการสร้าง Rating

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการรับชมรายการละครทางโทรทัศน์ของวัยรุ่น นั้นผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาเพื่อเป็นแนวทางการวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับโทรทัศน์
2. แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์
3. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
4. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสาร
5. แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร
6. ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ
7. ทฤษฎีลำดับขั้นแห่งความต้องการ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับโทรทัศน์

ลักษณะของสื่อโทรทัศน์

สื่อโทรทัศน์เป็นเครื่องมือการสื่อสารไปสู่มวลชนในสังคม และเป็นศูนย์กลางในการดำเนินชีวิตประจำวัน สื่อโทรทัศน์จึงมีบทบาทสำคัญเนื่องจาก เป็นสื่อที่ใกล้ชิดสามารถให้ความบันเทิงได้ดีกว่าสื่ออื่นๆ การมีวิธีนำเสนอรายการต่างๆทางโทรทัศน์ที่น่าสนใจ ต้องสามารถสร้างความสนุกสนานและดึงดูดความสนใจการให้สาระอย่างธรรมดา อาจจะทำให้เกิดความรู้สึกน่าเบื่อไม่น่าสนใจแต่ถ้ามีการสอดแทรกสาระบางอย่างจะทำให้ที่น่าสนใจมากขึ้น เช่น บางรายการในโทรทัศน์ก็แทรกอารมณ์ขันเพื่อสร้างสีสันให้กับเนื้อหาที่น่าสนใจ

ลักษณะของสื่อโทรทัศน์สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย มีทั้งภาพและเสียงปรากฏให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย การดูโทรทัศน์อยู่กับบ้านจึงสะดวกสบายไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย ขณะที่ชมรายการจะสามารถทำงานอย่างอื่นได้ด้วย
2. ความรวดเร็ว รายการสดได้เปรียบมากที่สุดในแง่ของความรวดเร็ว สามารถเสนอเหตุการณ์นั้นด้วย ทำให้ผู้ชมตื่นเต้น อยากรู้ อยากเห็น และอาจจะเกิดความรู้สึกสนุกสนาน

3. ความใกล้ชิด ในแง่ของการนำเสนอโทรทัศน์สามารถนำภาพไปเสนอให้กับผู้ชมถึงบ้าน สร้างความรู้สึกใกล้ชิดให้กับผู้ชม การดูรายการโทรทัศน์เราจะรู้สึกว่าเป็นโลกภายนอกถูกนำเข้ามาหาเรา (วรนุช เลิศจรยารักษ์, 2541)

อิทธิพลของสื่อต่อเด็กในกรุงเทพมหานคร พบว่าเด็กคนหนึ่งๆสามารถเข้าถึงสื่อหลายชนิดแต่สื่อที่ชอบมากที่สุดคือโทรทัศน์ รองลงมาคือ หนังสือพิมพ์รายวันและวิทยุและการที่เด็กจะชอบรายการใด เนื้อหาใดนั้นขึ้นอยู่กับระดับชั้นเรียน(วัย)เพศ และสถานะโรงเรียน นอกจากนี้ยังพบอีกว่า สารที่เด็กเลือกรับไม่ว่าจะมีความถี่ระดับใดจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติซึ่งอิทธิพลนั้นจะเกิดขึ้นได้กับไวต่อเด็กที่มีปัญหาหรือจะเกิดในระยะยาวสำหรับเด็กทุกๆไปในเชิงสะสม

บทบาทของโทรทัศน์มีต่อเด็กแต่ละคนไม่เท่ากัน เด็กที่มีประสบการณ์ชีวิตเข้ากับเพื่อนฝูงได้ ชอบไปโรงเรียนมีครอบครัวที่อบอุ่น มักจะดูโทรทัศน์แต่เพียงพอดี ไม่มากจนเกินไปแต่ก็มีเด็กไม่น้อยที่มีชีวิตอีกแบบหนึ่ง เช่น ขาดความรัก ความอบอุ่น คบเพื่อนน้อย มีปมด้อยเด็กเหล่านั้น นอกจากจะชอบเก็บตัวมีความรู้สึกเก็บกดและยังแสดงออกในลักษณะที่ขี้อึดโทรทัศน์เป็นเพื่อนแก้เหงา จะดูโทรทัศน์มากกว่าทำกิจกรรมอื่นๆโทรทัศน์นอกจากจะแย่งเวลาของเด็กไปจากการเรียนรู้ ผลเสียที่มีผู้วิจัยกันมาก คือผลต่อการพัฒนาทางความคิด สติปัญญาและความรับรู้ทางสังคมของเด็กจึงไม่ได้ช่วยให้มีประสบการณ์ที่สร้างสรรค์ขึ้น นอกจากความคิดอยากตามอย่างเด็กมีวิวัฒนาการทางสมองและการรับรู้เป็นขั้นตอน ประสบการณ์ก็ต่างจากผู้ใหญ่เด็กไม่สามารถควบคุมตัวเองได้อย่างผู้ใหญ่ จึงง่ายที่จะตกอยู่ใต้อิทธิพลของสิ่งที่ได้จากโทรทัศน์ ถ้าเด็กดูโทรทัศน์มากเกินไป อาจมีทัศนคติต่อโลกและชีวิตที่ผิดๆ

อิทธิพลของโทรทัศน์กลายเป็นปัจจัยพื้นฐานของครอบครัวปัจจุบัน โดยได้รับความนิยมน้อยอย่างแพร่หลาย การกระจายข่าวสารของโทรทัศน์จะส่งผลถึงความเชื่อ ค่านิยมเจตคติของผู้ชมเป็นอย่างยิ่งอย่างไรก็ตาม ความคิดความอ่านของวัยรุ่นแม้จะยังมีความเป็นเด็กแต่ก็มีความแตกต่างจากเด็กมาก เด็กวัยรุ่นนี้ยังมีความใฝ่ฝัน มีจินตนาการมีมุมมองว่าโทรทัศน์เป็นเครื่องมือที่จะนำพวกเขาไปสู่โลกแห่งการผจญภัยด้วยเสียงและภาพ สิ่งสำคัญคือ จะช่วยทำให้ความเบื่อหน่ายในแต่ละวันหมดไป

จากความเหมือนจริงของการแสดงบทบาทที่น่าติดตาม ละครโทรทัศน์จึงส่งผลต่อการรับรู้ของผู้ชมทั้งสิ้น เช่น การแก้แค้น จะเกิดขึ้นกับผู้ชมมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ความประทับใจเป็นเรื่องของการตีความ บางคนอาจลอกเลียนแบบ ขึ้นอยู่กับความเชื่อของแต่ละคน และจะฝังใจแบบไม่รู้ตัว ซึ่งจะเกิดขึ้นง่ายกับผู้ที่มีอารมณ์อ่อนไหวหรือวัยรุ่น

แนวคิดเกี่ยวกับละครโทรทัศน์

ละครโทรทัศน์เป็นการสร้างเรื่องราว สร้างเหตุการณ์ สร้างจินตนาการขึ้นเพื่อให้เป็นที่ น่าสนใจ ละครโทรทัศน์ที่น่าเสนอยู่ทั่วไปอาจเป็นเรื่องราวสั้นๆหรืออาจมีความยาวเรื่องราวของ คนหลายช่วงอายุก็ได้ เรื่องราวของละครโทรทัศน์มีอยู่หลายประเภท เช่น ละครชีวิต ละคร สืบสวน ละครสะท้อนใจ ละครประวัติศาสตร์ ละครตลก ละครผจญภัย เป็นต้น

ความเป็นมาของละครโทรทัศน์ไทย

ปนัดดา ธนสถิต (2531) ได้สรุปความเป็นมาของละครโทรทัศน์ ดังนี้

รายการละครโทรทัศน์ในระยะเริ่มแรกนั้นเป็นรายการที่แสดงทางโทรทัศน์เป็นละครไทย ประเภทต่างๆยังไม่ใช่ละครที่ผลิตขึ้นเพื่อโทรทัศน์โดยเฉพาะ การแสดงเป็นเรื่องราวประเภทละคร จัดเป็นรายการสดทั้งสิ้น เริ่มหลักจากเปิดสถานีไทยทีวีช่อง 4 บางขุนพรหมไปแล้วประมาณสอง เดือนกว่า ละครโทรทัศน์ยุคเริ่มต้นของไทยส่วนใหญ่จะเป็นละครสั้นจบในตอนเป็นละครฉาก เดียวจบเพราะมีห้องส่งขนาดเล็กเพียงห้องเดียว จึงจำเป็นต้องใช้ฉากจำกัด ในปี 2499-2500 การ จัดรายการประเภทละครเพิ่มมากขึ้น ส่วนใหญ่จะเป็นละครสั้นจบในตอน เพราะวิธีหาเรื่องที่จะ นำมาเป็นละครโทรทัศน์ในสมัยนั้นนิยมสร้าง Plot ขึ้นเองไม่พึ่งหนังสือและมักเป็นเรื่องสั้นและเริ่ม มีละครสั้นประเภทละครชวนหัวแสดงเป็นประจำทุกสัปดาห์

ประเภทของละครโทรทัศน์

ปนัดดา ธนสถิต (2531) สรุปไว้ว่าละครโทรทัศน์แบ่งเป็น 6 ประเภท ดังนี้

1. Dramatic Specials เป็นละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบภายในตอนเดียวที่ใช้เวลาแสดง ประมาณ 60-120 นาที และมักจะออกอากาศเป็นรายการสุดท้ายของสถานี อาจจะเสนอในโอกาส พิเศษหรือเสนอเป็นรายเดือนไม่มีกำหนดแน่นอน อาจจะเป็นละครแนวชีวิต ละครประวัติศาสตร์ หรือละครเพลง โดยเฉพาะในปัจจุบันมักจะนำเสนอละครในรูปแบบนี้เพื่อประชาสัมพันธ์ผลงาน เพลงของนักร้องในค่ายเพลงต่างๆหรือละครเนื่องในโอกาสวันสำคัญต่างๆ เช่น วันกองทัพไทย เป็นต้น

2. TV Series เป็นละครสั้นที่สรุปเรื่องราวจบในตอน ภายใน 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ซึ่งเนื้อหาหลักของตัวละครจะเป็นแนวเดียวโดยตลอดและผู้แสดง ชุดเดียวโดยตลอดและจะมีดารารับเชิญสลับกันเข้ามาทำให้เกิดเหตุการณ์สนุกสนาน น่าติดตาม ผู้ชมไม่จำเป็นต้องดูประจำสัปดาห์ก็จะสามารถเข้าใจเรื่องราวในแต่ละตอนได้ ลักษณะของบท

ละครประเภทนี้จะมีเนื้อหาค่อนข้างกระชับ และมีการสรุปจบท้ายบทที่หักมุมจนทำให้ผู้ชมเกิดความประทับใจและอยากติดตามตอนต่อไปในสัปดาห์

3. Serials เป็นละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ซึ่งเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไปโดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด ความยาวตั้งแต่ 8 ตอนจบไปขึ้นไปถึง 100 ตอนจบอาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ หรือ 2-3 วันต่อสัปดาห์หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน ละครโทรทัศน์ในรูปแบบนี้สืบทอดมาจากละคร 'Soap Opera' ของวิทยุอเมริกัน ได้แก่ ละครที่ออกอากาศช่วงหลังข่าวภาคค่ำ เป็นต้น

4. Mini Series เป็นละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์ที่ผลิตเป็นเรื่องยาวตั้งแต่ต้นจนจบมากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไปจึงจำเป็นต้องแบ่งเวลาออกอากาศเป็น 2 ภาค หรือบางเรื่องอาจมีความยาวมากถึง 6 ชั่วโมง หรือมากกว่านั้นก็อาจออกอากาศฉายครั้งละ 1 ชั่วโมงก็ได้และออกอากาศติดต่อกันในเวลาเดียวกันในวันต่อไป หรือสัปดาห์ต่อไปเรื่อยๆจนจบหรือมักจะออกอากาศตั้งแต่ 2-8 ตอนจบ สำหรับในเมืองไทย ละครแบบ Mini Series ยังไม่เป็นที่นิยมมากนักเนื่องจากดำเนินเรื่องเร็วจนถ้าพลาดการติดตามก็อาจไม่เข้าใจและไม่คุ้มต่อการลงทุนที่ผ่านๆมาก็ได้แก่เรื่อง "มหาเวศสันดรชาดก" ซึ่งมีขนาดค่อนข้างยาว

5. Anthology Series เป็นลักษณะละครอีกแบบหนึ่ง ซึ่งแตกต่างจากละครทั่วไป ก็จะเป็นเรื่องจบในตอนแต่ตัวแสดงและเนื้อเรื่องจะแตกต่างกันไปแต่แนวของเรื่องทุกเรื่องจะเป็นไปในการทำงานเดียวกัน เช่น แนวเรื่องเกี่ยวกับเรื่องราวลึกลับสยองขวัญ แนวเรื่องเกี่ยวกับตำนาน แนวเรื่องเกี่ยวกับเทพนิยาย

6. Situation Comedy เป็นละครโทรทัศน์ประเภทตลกชวนหัวหรือเสียดสีสังคม ลักษณะการออกอากาศจะออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์หรือทุกวันในเวลาเดียวกัน มักจะมีความยาวตอนละ 30 นาที ลักษณะเป็น Small one-act play ละครประเภทนี้อาจจะจัดแสดงสดทั้งในห้องส่ง พร้อมทั้งอัดเทปไปด้วยและมักจะแสดงให้ผู้ชมชมในห้องส่งด้วย ละครประเภทนี้จึงมักไม่ใช่ฉากมากนัก อาจจะมีเพียง 2-3 ฉาก ใน 1 ตอนมีผู้แสดงหลักๆเพียง 2-3 คนเท่านั้น และผู้แสดงจะเป็นชุดเดียวกันโดยตลอดเป็นการสร้างสถานการณ์ผู้กระเรื่อง ให้ความตลกขบขันมักจะทำเป็นเรื่องในครอบครัว คู่หมั้นหรือเป็นเรื่องของพ่อแม่ลูกญาติพี่น้องหรือเพื่อนบ้านเสียดสีเป็นส่วนใหญ่ทำให้เกิดครอบครัวโทรทัศน์ขึ้น ซึ่งเป็นครอบครัวของตัวละครโทรทัศน์ที่คนดูรู้จักและชื่นชอบกันดีสำหรับละครไทยได้นำลักษณะบางอย่างของ Sit com เมืองนอกมาใช้ เช่นเป็นละครตลกที่มีตัวละครน้อย ฉากน้อย และถ่ายทำให้ห้องส่ง

สรุป

ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันที่นำเสนออยู่ทั่วไปอาจเป็นเรื่องราวสั้นๆหรืออาจมีความยาว เรื่องราวของคนหลายช่วงอายุก็ได้ เรื่องราวของละครโทรทัศน์มีอยู่หลายประเภท เช่น ละครชีวิต ละครสืบสวน ละครสะท้อนใจ ละครประวัติศาสตร์ ละครตลก ละครผจญภัย เป็นต้น แต่กระแสนิยมในปัจจุบันนั้น วัยรุ่น มักนิยมดูหนังเป็นแนวแบบSerials เป็นละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ซึ่งเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไปโดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด ความยาวตั้งแต่ 8 ตอนจบขึ้นไปจนถึง 100 ตอนจบอาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ หรือ 2-3 วันต่อสัปดาห์หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน ละครโทรทัศน์ในรูปแบบนี้สืบทอดมาจากละคร 'Soap Opera' ของวิทยุอเมริกัน ได้แก่ ละครที่ออกอากาศช่วงหลังข่าวภาคค่ำ เป็นต้น

รูปแบบของละคร ได้กำหนดรูปแบบของละครโทรทัศน์ไว้สำหรับการจำแนกประเภท 10 รูปแบบด้วยกัน คือ Jack Goodlad(1971)

1. Farce (ละครตลก)ละครประเภทนี้เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องตลก ขบขันโดยไม่ได้มุ่งหวังจะให้สาระอะไร
2. Straight/Psychological ละครประเภทนี้จะดำเนินเรื่องอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีอะไรลึกลับซับซ้อน หรือเป็นเรื่องที่แสดงถึงภาวะของจิตใจ อารมณ์ของตัวละครไปตามเหตุการณ์ต่างๆ
3. Comedy เป็นละครตลกเช่นเดียวกับ Farce แต่มีสาระมากกว่า Farce เพราะดำเนินเรื่องเช่นเดียวกับละครปรกติ แต่มีการสอดแทรกตลกขบขันหรือความตลกขบขันอาจเกิดขึ้น พฤติกรรมของตัวละครแต่ละตัว
4. War Setting เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสงครามและการสู้รบโดยเฉพาะ
5. Detective Story ได้แก่ ละครสืบสวน เช่น การก่ออาชญากรรมที่จะต้องมีการสืบหาตัวคนร้าย
6. Thriller (ละครสะท้อนขวัญ) ได้แก่ ละครที่ดำเนินเรื่องให้ผู้ดูเกิดความรู้สึกตื่นเต้นไปกับเนื้อเรื่อง
7. Documentary Style (ละครสารคดี) เป็นละครที่แสดงถึงความเป็นจริงของยุคแต่ละสมัยแสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์ต่างๆทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยส่วนมากจะเป็นละครประวัติศาสตร์
8. Mystery Story (ละครลึกลับ) ในที่นี้เรื่องที่ไม่สามารถอธิบายได้ด้วยวิทยาศาสตร์ หรือเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติ

9. Science Story (ละครวิทยาศาสตร์)

10. Fantasy (ละครที่เป็นเพื่อฝัน) ไม่ตรงกับความเป็นจริงในสังคมหรือจินตนิยาย รูปแบบของละครโทรทัศน์นี้บางครั้งอาจจะผสมปนเปกันได้หรือละครเรื่องหนึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น เรื่องสืบสวน-สอบสวน อาจจะออกมาในรูปแบบของละครระทึกขวัญ(thriller)หรือออกมาในรูปแบบของละครตลก(Comedy)

สรุป

ตอนนี้โทรทัศน์ในเมืองไทยมักจะมีแนวละครแบบ Farce (ละครตลก)ละครประเภทนี้เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องตลก ขบขัน โดยไม่ได้มุ่งหวังจะให้สาระอะไรผสมกับแนว Fantasy (ละครที่เป็นเพื่อฝัน) ไม่ตรงกับความเป็นจริงในสังคมหรือจินตนิยายรูปแบบของละครโทรทัศน์นี้บางครั้งอาจจะผสมปนเปกันได้หรือละครเรื่องหนึ่งมีหลายรูปแบบ เช่น เรื่องสืบสวน-สอบสวน อาจจะออกมาในรูปแบบของละครระทึกขวัญ(Thriller)หรือออกมาในรูปแบบของละครตลก(Comedy)

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

คำว่า วัยรุ่น หมายถึง เจริญเติบโต หรือก้าวไปสู่วุฒิภาวะการเจริญเติบโตของวัยรุ่นสามารถแบ่งออกเป็น 3 ช่วง ดังนี้ (สุชา จันท์ธอม,2529)

1. วัยรุ่นตอนต้น อายุ 13-15 ปี ช่วงนี้ร่างกายจะมีการเจริญเติบโตทางเพศ อย่างสมบูรณ์ ทั้งเพศชายและหญิง
2. วัยรุ่นตอนกลาง อายุ 15-18 ปี ในระยะนี้การพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจและความรู้สึกนึกคิด ที่มีลักษณะแบบค่อยเป็นค่อยไป
3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุ 18-21 ปี ในระยะนี้พัฒนาการของวัยรุ่นเริ่มเข้าสู่วุฒิภาวะอย่างสมบูรณ์แบบจึงมักมีการพัฒนาด้านจิตใจมากกว่าร่างกายโดยเฉพาะทางด้านเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิด และปรัชญาชีวิต

นอกจากการเจริญเติบโตที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงอายุแล้ว พัฒนาการในด้านต่างๆ ของวัยรุ่นสามารถจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. พัฒนาการทางด้านร่างกาย มีการเปลี่ยนแปลงทางขนาดทั้งน้ำหนัก ส่วนสูงและการทำงานของฮอร์โมน

2. พัฒนาการทางอารมณ์ และจิตใจ มีการเปลี่ยนแปลงของอารมณ์อย่างรวดเร็วและรุนแรงจนเรียกว่า วัยพายุบุแคม คือมีความรู้สึกรุนแรงเปิดเผยตรงไปตรงมา มีความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องการความเป็นอิสระ ไม่ชอบกฎเกณฑ์และการบังคับเริ่มมีความรู้สึกทางเพศ สนใจเพศตรงข้ามและการคบหาสมาคมกับคนอื่นๆ
3. พัฒนาการทางด้านสติปัญญา รู้จักคิดเป็นระบบ คิดเป็นเหตุเป็นผล คิดเป็นวิทยาศาสตร์ คิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คิดอย่างระเบียบแบบแผนและมีจินตนาการสูง
4. พัฒนาการด้านสังคม เริ่มคบหาเพื่อนฝูงและได้รับอิทธิพลจากเพื่อนอย่างมากบางคนชอบเรียกร้องความสนใจ ด้วยการมีพฤติกรรม การแต่งกาย กิริยาวาจา ภาษาแปลกๆ รวมทั้งมีความคิดเห็นคล้อยตามกับกลุ่มเพื่อน

ลักษณะทั่วไปและความต้องการของวัยรุ่น

โดยทั่วไปวัยรุ่นมีอารมณ์รุนแรงเป็นธรรมชาติ ตั้งแต่รุนแรงเพียงเล็กน้อยจนถึงอารมณ์รุนแรงมากๆ วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่ออยู่ระหว่างวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่จึงมีลักษณะทั่วไป สามารถสรุปได้ดังนี้

1. เป็นวัยแห่งการเปลี่ยนแปลง คือ เปลี่ยนแปลงทั้งด้านอารมณ์ ความคิดเห็นและความสนใจ
2. เป็นวัยแห่งการเสริมสร้างจะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะทางร่างกาย เช่น ด้านสมองและน้ำหนัก
3. เป็นวัยที่ต้องการความอิสระ ต้องการพึ่งตนเองและมีแนวความคิดต่อต้านผู้ใหญ่ บางครั้งถึงกับมีการโต้เถียงกันอย่างรุนแรง
4. เป็นวัยที่ต้องการแสวงหาความรู้ อยากรู้ อยากเห็น จะทดลองทำในสิ่งแปลกๆใหม่ๆที่ตนยังไม่เคยทำ
5. ต้องการปรัชญาชีวิตและแนวทางชีวิตของตน
6. เป็นวัยที่ต้องเผชิญปัญหาหนัก เพราะเป็นหัวเลี้ยวหัวต่อที่สำคัญ เป็นวัยแห่งความยุ่งยาก ลับสนและการปรับตัว
7. เป็นวัยที่ต้องการความเข้าใจความเห็นอกเห็นใจจากผู้ใหญ่ ไม่ชอบการลงโทษทั้งทางกายและจิตใจ ไม่ชอบการวิพากษ์วิจารณ์ของผู้ปกครอง ไม่ต้องการพึ่งผู้ใหญ่กลุ่มหรือคณะที่มีอิทธิพล

จากลักษณะทั่วไปและความต้องการของวัยรุ่นข้างต้นนั้น พบว่าวัยรุ่นมักจะมีความต้องการหรือความปรารถนาที่แตกต่างไปจากวัยอื่นๆ บางครั้งเป็นความต้องการที่ขาดความพอดี มักจะมากเกินไปหรือน้อยเกินไป ทำให้เกิดปัญหาขึ้น เกิดความไม่เข้าใจภายในครอบครัวหรือผู้ใหญ่รอบข้าง ถ้าครอบครัวให้ความอบอุ่นและทำความเข้าใจกับช่วงวัยดังกล่าว วัยรุ่นก็สามารถเจริญเติบโตขึ้นมาอย่างมีความภาคภูมิใจในตัวเองและมีการพัฒนาบุคลิกภาพอย่างมั่นคง แต่ในกรณีครอบครัวขาดความอบอุ่นและระบบการศึกษาไม่สามารถชี้แนะทางการพัฒนาให้วัยรุ่นได้ วัยรุ่นจะเกิดการรวมกลุ่มและแสวงหากิจกรรมร่วมกันทำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่มีพัฒนาการและวุฒิภาวะตามวัยที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของวัย เมื่อเทียบกับช่วงชีวิตช่วงอื่นเป็นวัยที่เด็กต้องเผชิญปัญหาท้าทายในแทบทุกเรื่อง การเข้าใจพฤติกรรมของวัยนี้ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้าใจถึงขั้นพัฒนาการตามวัยของเด็กปกติ ว่าจะมีลำดับขั้นพัฒนาการอย่างไร ดังรายละเอียดต่อไปนี้ (กองสังคมสงเคราะห์, 2539)

พัฒนาการปกติของวัยรุ่นคือ

1. พัฒนาการด้านอารมณ์เกี่ยวกับความรัก และความต้องการทางเพศ
2. พัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับตนเองเพิ่มขึ้น เริ่มรู้จักที่จะปกป้องตนเอง
3. แยกตัวเองเมื่อถูกขัดขวางหรือไม่ได้รับความสนใจจากผู้ใหญ่หรือบุคคลรอบข้าง
4. ให้ความสำคัญกับตนเองในทำนองหลงตัวเอง
5. เริ่มเลียนแบบเพื่อทดแทนสิ่งที่ตนเองขาดไป หรือเพื่อหาคำตอบให้ตนเอง

พัฒนาการของวัยรุ่น ชีวิตช่วงที่สำคัญที่สุด คือชีวิตในระยะวัยรุ่น เป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ เป็นระยะหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต วัยนี้จะมีประสบการณ์ยุ่งยากมีปัญหาดังกล่าวและความลำบากในการปรับตัว

แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมกำเริบ

ปัจจัยในการสื่อสารที่เป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือล้มเหลวของการส่งสาร ไปยังผู้รับสาร คือ กระบวนการเลือกสรรของผู้รับสาร ข่าวสารต่างๆแม้ว่าจะได้รับการเตรียมมาอย่างดีให้ผู้ใช้ผู้ถ่ายทอดที่มีความสามารถและความน่าเชื่อถือสูงหรือใช้สื่อที่มีประสิทธิภาพก็ตามแต่สิ่งเหล่านี้ก็มิได้ประกันความสำเร็จของการสื่อสารไปยังผู้รับสารตามที่ผู้ส่งสารต้องการ ทั้งนี้เพราะผู้รับสารจะมีกระบวนการเลือกรับสารแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ความต้องการ ความเชื่อ ทัศนคติและความรู้สึกนึกคิดที่ไม่เหมือนกัน กระบวนการเลือกสรรเปรียบเสมือนเครื่องกรองข่าวสารในการ

รับรู้ของมนุษย์เราซึ่งประกอบด้วยการกลั่นกรอง 3 ชั้นดังนี้ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533)

1. การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารหรือเลือกสนใจหรือเปิดรับข่าวสาร จากแหล่งหนึ่งแหล่งใดที่มีอยู่ด้วยกันหลายแหล่ง
2. การเลือกรับรู้หรือตีความ เป็นการบวนการกลั่นกรองขั้นต่อมาเมื่อบุคคลเลือกเปิดรับข่าวสารแหล่งหนึ่งแหล่งใดแล้ว ผู้รับสารแต่ละคนอาจจะตีความหมายข่าวสารชิ้นเดียวกันไม่ตรงกัน
3. กระบวนการเลือกจดจำ เป็นแนวโน้มการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทักษะคติ ฯลฯ ของตนเอง
พื้นฐานความแตกต่างของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารมีความสนใจที่จะเปิดรับสารต่างกัน

Adam Defleur(1966)

1. บุคคลมีความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพ และสถานภาพทางจิตวิทยาที่แตกต่างกัน มีผลทำให้การเลือกรับสารแตกต่างกัน
2. ความแตกต่างดังกล่าวเป็นเพราะบุคคลมีการเรียนรู้ทางสภาพแวดล้อมที่มีความแตกต่างกัน
3. บุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน ก็จะได้รับ การเรียนรู้สภาพแวดล้อมที่ต่างกันไปด้วย
4. การเรียนรู้สภาพแวดล้อมที่ต่างต่างกันนี้ ทำให้บุคคลมีทัศนคติ ค่านิยม ความเชื่อ และบุคลิกภาพแตกต่างกัน

องค์ประกอบในการเลือกรับข่าวสารมีดังนี้ Peter Schramm(1973)

1. ประสบการณ์ของผู้รับสาร แสวงหาข่าวสารแตกต่างกัน
2. การประเมินประโยชน์ของข่าวสาร ผู้รับสาร แสวงหาข่าวสารเพื่อสนองจุดประสงค์ของตนอย่างใดอย่างหนึ่ง
3. ภูมิหลังแตกต่างกัน ทำให้มีความสนใจต่างกัน
4. การศึกษาและสภาพแวดล้อม ทำให้เกิดความแตกต่างกันในพฤติกรรมการเลือกรับสารและเนื้อหาข่าวสาร
5. ความสามารถในการรับสารเกี่ยวกับสภาพร่างกายและจิตใจที่ทำให้มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารต่างกัน
6. บุคลิกภาพทำให้มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ การโน้มน้าวจิตใจและพฤติกรรมของผู้รับสาร

7. อารมณ์ สภาพทางอารมณ์ของผู้รับสาร ทำให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายของสารหรืออาจเป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจความหมายของสารได้
8. ทักษะจะเป็นตัวกำหนดท่าทีของการรับและตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสารที่ได้รับ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสารของบุคคล มีดังนี้ (ปรมะ สตะเวทิน 2541)

1. ความต้องการ ความต้องการทุกอย่างของมนุษย์ทางร่างกายและจิตใจที่ระดับสูงและระดับต่ำ ย่อมเป็นตัวกำหนดการเลือกของเรา เราเลือกตอบสนองความต้องการ เพื่อให้ได้ข่าวสารที่ต้องการ เพื่อแสดงรสนิยมเพื่อการยอมรับในสังคมเพื่อความพอใจ ฯลฯ
2. ทักษะและค่านิยม ทักษะคือ ความชอบและมีใจโน้มเอียงต่อเรื่องราวต่างๆ ส่วนค่านิยม คือหลักพื้นฐานที่เรายึดถือ เป็นความรู้สึกที่ว่า เราควรจะทำหรือไม่ควรทำอะไร ในการมีความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมและคน ซึ่งทักษะและค่านิยมมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมายและการเลือกจดจำ
3. เป้าหมาย ทุกคนมีเป้าหมายในการดำเนินชีวิตทั้งในเรื่องอาชีพ การเข้าสมาคม การพักผ่อน เป้าหมายกิจกรรมต่างๆที่เรากำหนดขึ้นนี้ จะมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้สื่อมวลชน การเลือกข่าวสาร การเลือกตีความหมายและการเลือกจดจำ
4. ความสามารถ ความสามารถเรื่องใดเรื่องหนึ่ง รวมทั้งด้านภาษามีอิทธิพลต่อเราในการเลือกรับข่าวสาร
5. การใช้ประโยชน์ เราจะใช้ความสนใจและใช้ความพยายามในการที่จะเข้าใจและจดจำข่าวสารที่เราสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
6. ลีลาในการสื่อสาร การเป็นผู้รับสารของเราส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลีลาในการสื่อสารของเรา คือความชอบหรือสื่อบางประเภท
7. สภาพะ สภาพะในที่นี้หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ การสื่อสาร สิ่งต่างๆเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร การมีคนอื่นอยู่ด้วย มีอิทธิพลตรงต่อการเลือกใช้สื่อและข่าวสาร การเลือกตีความหมายและเลือกจดจำข่าวสาร การที่เราถูกมอง เราเชื่อว่าคนอื่นคาดหวังอะไรจากเรา
8. ประสบการณ์และนิสัย ในฐานะของผู้รับสารแต่ละคนพัฒนานิสัยการรับสาร อันเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการรับข่าวสารของเรา เราพัฒนาความชอบสื่อชนิดหนึ่ง รายการประเภทใด ดังนั้นเราจึงเลือกใช้สื่อชนิดใดสนใจเรื่องใด ตีความหมายอย่างไร เลือกจดจำอย่างไร

แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้รับสาร

ผู้รับสารแต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันในหลายๆด้าน โดยเฉพาะลักษณะทางประชากร ซึ่งได้แก่ อายุ เพศ การศึกษา ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมและศาสนา

1. อายุ

อายุถือได้ว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกัน ในเรื่องความคิดและพฤติกรรม โดยทั่วไปแล้วคนที่มีอายุน้อยมักจะมีความคิดเห็นเสรีนิยมยึดถืออุดมการณ์ใฝ่ร้อนและมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่มีอายุมาก ในขณะที่คนที่มีอายุมากจะมีความคิดอนุรักษนิยมยึดถือการปฏิบัติระมัดระวังและมองโลกในแง่ร้ายมากกว่าคนที่มีอายุน้อย สาเหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากคนที่มีอายุ มีประสบการณ์ในชีวิต ซึ่งเคยผ่านยุคปัญหาต่างๆตลอดจนมีความผูกพันที่ยาวนานและมีผลประโยชน์ในสังคมมากกว่าคนที่มีอายุน้อย

2. เพศ

จากการวิจัยทางจิตวิทยาหลายเรื่องได้แสดงให้เห็นว่า ผู้หญิงกับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ผู้หญิงจึงมักจะเป็นคนที่มีจิตใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ โอนอ่อนผ่อนตามและเป็นแม่บ้านแม่เรือนจากงานวิจัยยังพบอีกว่า ผู้หญิงถูกชักจูงได้ง่ายกว่าผู้ชาย (ปรมะ สตะเวทิน ,2541)

3. การศึกษา

มีการศึกษาวิจัยหลายเรื่องได้ชี้ว่าการศึกษาของผู้รับสารนั้น ทำให้รับสารมีพฤติกรรมการสื่อสารต่างกันไป เช่น บุคคลที่มีการศึกษาสูง ก็จะมี ความสนใจข่าวสารกว้างขวางแต่จะไม่ค่อยเชื่ออะไรง่ายๆจะต้องมีหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอจึงจะเชื่อหรือผู้มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์มากกว่าสื่อวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์และภาพยนตร์ เป็นต้น

4. ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ

ซึ่งหมายรวมถึง อาชีพ รายได้ เชื้อชาติ ภูมิภาคของครอบครัว จากการวิจัยพบว่าสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้คนมีวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีประสบการณ์ต่างกัน มีทัศนคติค่านิยมและเป้าหมายที่ต่างกันงานวิจัยของ (ชเรมม์และไวท์,1968 อ้างในยุบล เบ็ญจรงค์กิจ,2542,หน้า16) ซึ่งศึกษาการเปิดรับสารของผู้รับสารในสังคมอเมริกาพบว่า ผู้ที่มีรายได้สูงมักเป็นผู้นิยมเปิดรับสื่อพิมพ์และนิยมเนื้อหาที่ค่อนข้างหนัก ไม่ค่อยสนใจเนื้อหาด้านความบันเทิง

ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ

ทฤษฎีการใช้ความพึงพอใจอยู่ภายใต้กรอบทฤษฎีที่นักการสื่อสารมวลชนเรียกกันว่า ทฤษฎีเชิงหน้าที่การวิเคราะห์ในเชิงหน้าที่ของสื่อมวลชนนี้ตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่า พฤติกรรมและปรากฏการณ์ในสังคมมนุษย์ต่างก็เกี่ยวข้องในเชิงหน้าที่ต่อกัน กล่าวคือ มีความเกี่ยวข้องกันอย่างเป็นระบบ ทั้งแบบลูกโซ่และแบบวงจร ดังนั้น พฤติกรรมของมนุษย์จึงอาจอธิบายได้ว่าเกิดขึ้นจากความต้องการซึ่งความต้องการของแต่ละคนจะมีที่มาต่าง ๆ กัน พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชนของบุคคลเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการอันเกิดจาก พื้นฐานด้านจิตใจของบุคคลนั้นๆ และประสบการณ์ที่บุคคลนั้นได้รับจากสถานการณ์ทางสังคมของเขาแม้ว่าการใช้สื่อมวลชนนั้นไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับความต้องการทุกๆ ด้านของมนุษย์ แต่ก็เป็นที่น่าสนใจว่าจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับความต้องการบางอย่าง เช่นความต้องการข่าวสารข้อมูลหรือการเปิดรับสื่อมวลชนอาจเป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องขาดเซบียงสิ่งบางอย่างที่ขาดหายไปหรือหาไม่ได้ในขณะนั้น เช่นความต้องการมีกาติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น

ดังนั้น การบริโภคสื่อจึงถือได้ว่าเป็นตัวแปรที่ช่วยให้ระบบสังคมของมนุษย์เข้าสู่สมดุล และทำให้มนุษย์มีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติได้ดียิ่งขึ้น พฤติกรรมการรับสารของมนุษย์เป็นสิ่งที่เกิดจากปฏิกิริยาตอบโต้ต่อความต้องการของมนุษย์เองที่จะรักษารูปแบบพฤติกรรมที่เหมาะสมหรือเพื่อปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและความเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาให้ระบบชีวิตของตนเองอยู่ได้อย่างปกติ(ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ, 2542)

ทฤษฎีนี้เน้นความสำคัญของผู้รับสาร ในฐานะผู้กระทำการสื่อสารโดยเชื่อว่าผู้รับสารเป็นผู้กำหนดว่าตนเองต้องการอะไรและสารอะไรจะสนองความพอใจของตนได้ ผู้รับสารจะเป็นผู้เลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับสารเพื่อสนองความต้องการของตนเอง

การศึกษาผลกระทบของสื่อต่อผู้รับสารจะเห็นได้ว่า สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อผู้รับสารมากดังที่เคยค้นพบ ผู้รับสารไม่ได้เป็นผู้รับอิทธิพลจากสื่อมวลชนเท่านั้นผู้รับสารเลือกใช้สื่อประเภทต่างๆ และเลือกรับเนื้อหาของสารเพื่อสนองความต้องการของตนเอง ทำให้การวางแนวคิดใหม่เชื่อว่าในการสื่อสาร ผู้รับสารคือคนสำคัญที่ตัดสินใจโดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตนเองเป็นหลัก

ผลการวิจัยการใช้สื่อและความพึงพอใจพบว่า

1. ผู้รับสารมีลักษณะกระตือรือร้นและใช้สื่ออย่างมีเป้าหมายมีความตั้งใจในการแสวงหาข่าวสารข้อมูลมิได้ใช้สื่อตามที่ผู้ส่งสารกำหนดมาเสมอไป สามารถเลือกข่าวสารได้ตามความต้องการ

2. การใช้สื่อมวลชนอย่างมีจุดมุ่งหมาย
3. สื่อมวลชนเป็นเพียงทางเลือกหนึ่งต้องแข่งขันกับสิ่งเร้าอื่นๆเพื่อที่จะตอบสนององความพอใจของผู้รับสาร
4. ผู้รับสารเป็นผู้กำหนดความต้องการของตนเองในการใช้สื่อความสนใจและแรงกระตุ้นที่จะผลักดันให้ใช้สื่อเหล่านั้น
5. ผู้รับสารจะเป็นผู้ตัดสินใจ โดยอาศัยพื้นฐานความต้องการของตนเองเป็นหลัก

ทฤษฎีลำดับขั้นแห่งความต้องการ

มาสโลว์ (Abraham Maslow) ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้นำในแนวคิดกลุ่มมนุษยนิยม เขาไม่เห็นด้วยกับการมองว่าพฤติกรรมของมนุษย์ตกอยู่ภายใต้การผลักดันจากสิ่งที่อยู่ในจิตใต้สำนึกตามแนวคิดของฟรอยด์ หรือการถูกกำหนดจากผลกระทบจากสิ่งแวดล้อมภายนอกของสกินเนอร์ มาสโลว์มองว่ามนุษย์นั้น มีศักดิ์ศรีพร้อมจะพัฒนาไปในทิศทางที่ดีขึ้นหากอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการซึ่งถือเป็นแรงจูงใจให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา ดังนั้นการที่มนุษย์จะดีหรือไม่ดีก็อยู่ที่ว่าเขาได้รับการตอบสนองต่อความต้องการเหล่านั้นอย่างเหมาะสมหรือไม่ มาสโลว์จัดความต้องการที่ หลากหลายของมนุษย์เป็น 5 ลำดับประเภท และความต้องการในลำดับแรก ๆ จะต้องได้รับการตอบสนองจนเป็นที่พอใจก่อน ความต้องการในลำดับสูงขึ้นไป จึงจะกลายเป็นแรงจูงใจสำหรับการกระทำของเรา ความต้องการตามลำดับประเภทเรียงจากต่ำไปหาสูง ได้แก่

1.1 ความต้องการทางร่างกาย เป็นความต้องการสิ่งที่เป็นต่อการทำให้ร่างกายอยู่ในสภาวะสมดุล เช่น ต้องการปัจจัยสี่ ต้องการพักผ่อน ต้องการอยู่ในสภาวะอุณหภูมิไม่ร้อนไม่หนาวเกินไป หรือความต้องการทางเพศ เป็นต้น

1.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย หมายถึง ความต้องการให้ตนเองมีความปลอดภัย และมีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต อันหมายรวมทั้งความมั่นคงปลอดภัยทางร่างกายและจิตใจ

1.3 ความต้องการความรักและเป็นส่วนหนึ่งของหมู่เหล่า มนุษย์ถือเป็นสัตว์สังคม ต้องการมีกลุ่ม มีสังกัด มีพรรคพวกเพื่อนพ้อง ทุกคนอยากได้รับความรัก ความห่วงใยจากผู้อื่นขณะเดียวกันก็อยากให้ความรักความห่วงใยต่อบุคคลที่เรารักเช่นกัน แต่ความรักเป็นสิ่งแปลกต้องได้รับก่อนจึงจะเรียนรู้ที่จะให้ คนที่ไม่ได้รับความรักจึงเรียกร้องไขว่คว้าโดยไม่รู้จักรักการให้

1.4 ความต้องการที่จะรู้สึกว่าตนมีคุณค่า เป็นความต้องการที่จะรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ มีความสำเร็จ มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี ได้รับการยอมรับนับถือจากผู้อื่น

1.5 ความต้องการที่จะพัฒนาตนให้เป็นคนเต็มสมบูรณ์ (Self - actualization) หมายถึง ความต้องการที่จะรู้จักตนเอง ยอมรับและเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง บรรลุพัฒนาตนเองไปให้ถึงขีดสูงสุดตามทิศทางและศักยภาพแห่งตน พร้อมทั้งอยากช่วยเหลือเกื้อกูลบุคคลอื่นและสังคม ตามแนวคิดของมาสโลว์คนที่ได้รับการตอบสนองในความต้องการขั้นนี้จะเป็นคนที่ถือว่าเป็นคนเต็มสมบูรณ์ เพราะเขาจะเป็นผู้ปราศจากความเห็นแก่ตัว มีความสุขความพอใจกับชีวิตของตน และนำพาก่อเกิดแต่สิ่งที่ดี ๆ ต่อตนเอง คนอื่น และสังคม

จากแนวคิดของมาสโลว์ อาจกล่าวได้ว่าหากผู้ใหญ่ต้องการที่จะเห็นวัยรุ่นมีพฤติกรรมและพัฒนาไปในทางที่ดี ก็ควรช่วยให้วัยรุ่นได้รับการตอบสนองความต้องการในลำดับขั้นทั้ง 4 ลำดับก่อน บุคคลจึงจะเรียนรู้และใฝ่หาการพัฒนาตนให้เป็นคน เก่ง ดี และมีสุข (เก่งในที่นี้หมายถึง การมีความสามารถตามขีดสุดและความถนัดของแต่ละบุคคล)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สินนภา ภู่อ่าง(2544) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารทัศนคติ และการแต่งกายตามแฟชั่นของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักศึกษา 400 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. เพศ อายุ การศึกษา รายได้แตกต่างกัน การเปิดรับข่าวสาร เกี่ยวกับแฟชั่นแตกต่างกัน
2. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกาย
3. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับแฟชั่นการแต่งกายมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการแต่งกายตามแฟชั่น
4. ทัศนคติเกี่ยวกับแฟชั่น มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการแต่งกายตามแฟชั่น
5. ทัศนคติ คือ ตัวแปรที่สามารถอธิบายการแต่งกายตามแฟชั่นได้ดีที่สุด

การวิจัยของสินนภา ภู่อ่าง(2544) ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางเรื่องความสัมพันธ์ การแต่งกายจากการเปิดรับข่าวสารและการเลียนแบบแฟชั่นการแต่งกายจากสื่อ

ทัศนีย์ เทอมธนาภรณ์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของบุคคลต้นแบบที่มีต่อพฤติกรรม การเลียนแบบความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันสูงและต่ำกับวัยรุ่น เป็นการศึกษาเกี่ยวกับ อิทธิพลต้นแบบทั้งทางตรงและทางอ้อม ได้ผลการศึกษา คือ กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการ

เลียนแบบจากบทบาทของบุคคลต้นแบบโดยตรงที่ระดับค่าเฉลี่ยสูงกว่าบุคคลต้นแบบโดยอ้อมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

การวิจัยของทัศนีย์ เทอมธการณฺจน (2546) ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในพฤติกรรมการเลียนแบบที่เกิดจากบุคคลต้นแบบ

สมฤทัย กล่อมน้อย (2547) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการเปิดรับชมและการเลียนแบบสื่อละครโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำช่อง 7 สี ของกลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่าด้านพฤติกรรมจะเลือกรับชมละครโทรทัศน์เพื่อพักผ่อนและคลายเครียดโดยเลือกรับชมละครโทรทัศน์ที่ดารานำแสดงของแต่ละเรื่อง ชอบละครประเภทชีวิตรักโรแมนติกด้านค่านิยมจะเลียนแบบด้านความกตัญญูรู้คุณ ศักดิ์ศรีชายหญิง โดยภาพรวมแล้วการเลียนแบบด้านพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปี พ.ศ. 2521 H.T.Himmelwait, M.N.Openheim และ (P.Vinee,2521อ้างในสุคนธ์,2525, หน้า 19) วิจัยเรื่อง โทรทัศน์กับเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงอิทธิพลของโทรทัศน์มีต่อเด็กในด้านต่างๆ ผู้วิจัยมีวิธีส่งแบบสอบถามไปยังเด็กซึ่งได้รับเลือกเอาไว้เป็นจำนวน 4,500 คน เด็กเหล่านี้อายุ 10-14 ปี แบบสอบถามที่ส่งให้ตอบนั้นจะถามครอบคลุมถึงการใช้เวลาว่างของเด็กและความคิดเห็นของเด็กเกี่ยวกับประโยชน์ด้านต่างๆของโทรทัศน์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

1. เด็กส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างให้หมดไปด้วยการชมโทรทัศน์
2. โทรทัศน์ให้ข่าวสาร ได้รับความสนใจ ปรับปรุงรสนิยมให้ดีขึ้นและให้ประสบการณ์แก่เด็กมากขึ้น
3. โทรทัศน์ทำให้เด็กสนใจในการเรียนน้อยลง
4. โทรทัศน์เป็นสิ่งที่มียุทธิพลต่อสภาวะทางอารมณ์ของเด็ก โดยเฉพาะเด็กที่ขาดที่พึ่งทางใจและขาดความมั่นคงในชีวิต

Austin S.Barbow(1989) วิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนที่ติดตามดูละครโทรทัศน์ พบว่าความต้องการเรียนรู้และการนำเอาละครโทรทัศน์มาตอบสนองความเพื่อฝันนั้น เป็นทัศนคติที่มีต่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม เป็นการคาดหวังที่มีอิทธิพลต่อระดับการเปิดรับชมละครโทรทัศน์

Janet Woollocott (1986) ได้เสนอแนวคิดเรื่อง การใช้สื่อโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงว่าเป็น การหนีออกจากโลกแห่งความเป็นจริงอันเต็มไปด้วยปัญหา การแสดงเรื่องตลกสามารถจับยึดความ สนใจของผู้ชมได้

ไสลทิพย์ จารุภูมิ (2535) ศึกษาความพึงพอใจที่ได้รับจากละครโทรทัศน์ของกลุ่มแม่บ้าน เขตกรุงเทพมหานคร ที่ติดตามดูละครหลังข่าวภาค 20.00 น. เป็นเวลาอย่างต่ำ 5 ปีขึ้นไปจำนวน 30 คน ผลวิจัยสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจมากที่จะดูละครโทรทัศน์ มีการวิพากษ์วิจารณ์ บทบาทการแสดงของตัวละคร หรือเนื้อหาเรื่องในขณะที่อยู่และได้นำละครไปใช้รรรถประโยชน์ ทางสังคม โดยนำไปเป็นประเด็นสนทนาและเป็นสื่อกลางในการเข้าเรื่องกลุ่ม ความพึงพอใจหลัก ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์คือความสนุกสนานเพลิดเพลินจากเนื้อเรื่อง ดารา ฉาก การแต่งกาย การผ่อนคลาย หรือหลีกเลี่ยงจากความเครียดในชีวิตประจำวัน การสำรวจความเป็นจริง การ ได้รับคำแนะนำ นอกจากนี้ประสบการณ์ที่ได้รับจากละครโทรทัศน์ คือ ความเชื่อถือ

ธีรณรงค์ เกิดสุคนธ์ (2525) ศึกษาอิทธิพลทางจริยธรรมจากสื่อละครโทรทัศน์ที่มีต่อ เยาวชนศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการจริยธรรมจากสื่อละครโทรทัศน์ ตามพฤติกรรมของตัวละครที่กระตุ้นทำดี และเหตุการณ์ที่มีอิทธิพลต่อนักเรียน ซึ่งอิทธิพลทางจริยธรรมจากสื่อละครโทรทัศน์ตาม พฤติกรรมของตัวละครทำให้นักเรียนเลียนแบบ

ปรมะ สตะเวทิน (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมและ เศรษฐกิจ การดูละครโทรทัศน์และทัศนคติของวัยรุ่นในกรุงเทพฯ พบว่าวัยรุ่นทุกคนมีโอกาสดู โทรทัศน์ รายการที่วัยรุ่นชอบดูมากที่สุดได้แก่ ข่าว ภาพยนตร์ เกมส์ต่างๆดนตรีและเพลง กีฬา ตามลำดับ ส่วนใหญ่ดูกับสมาชิกในครอบครัว

อัจฉราวรรณ อิศรางกูร อยู่ธยา (2528) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับ สื่อมวลชนกับการพัฒนาลักษณะสมัยใหม่ของเยาวชนในเขตเมืองและชนบท โดยศึกษานักเรียน ชั้นมัธยมปีที่ 3 จำนวน 854 คน พบว่า เยาวชนที่มีระดับฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีแนวโน้มของ การเปิดรับสื่อมวลชนในระดับสูง และเยาวชนที่มีระดับฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีแนวโน้มของ การเปิดรับสื่อมวลชนต่ำด้วย ส่วนเขตที่อยู่และเพศของเยาวชนที่แตกต่างกันมิได้ทำให้การเปิดรับ สื่อมวลชนต่างกัน

เสรี วงศ์มณฑา (2531) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมต่อความ รุนแรงของเยาวชนกับพฤติกรรมในการดูโทรทัศน์ กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมต้น กลุ่มเป้าหมายของการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมปีที่ 1-3 ในโรงเรียนประจำจังหวัดจำนวน 895 คน ผลการวิจัยพบว่า เยาวชนเปิดรับโทรทัศน์ในระดับปานกลาง ช่วงเวลาที่เปิดชมมากที่สุด

คือช่วงเวลา 20.00-21.00 น. ของทุกวัน 9.00-12.00 น. ของวันเสาร์และอาทิตย์รายการที่ชอบมากที่สุดคือละครไทย เนื้อหาละครที่ชอบมากที่สุดคือ ละครหรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาตลกขบขันและนิยมประเภทชีวิตและคุณธรรมและละครภาพยนตร์จีนบู๊ ตัวละครชายหญิงที่มีความซื่อสัตย์ต่อความรัก คือมีรักเดียวได้รับความชื่นชมมากที่สุดและเยาวชนไทยต้องการสวมบทบาทพระเอกที่ฉลาดและนางเอกที่มีเสน่ห์ สวยงามมากที่สุด โดยส่วนใหญ่จะมีการพูดคุยสนทนาถึงเนื้อหาของตัวละครกับเพื่อนๆมากที่สุด

ตรีรัตน์ นิลรัตน์ (2536) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดรับชมละครโทรทัศน์กับการรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า นักศึกษาชอบดูละครโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาตลก สนุกสนาน โดยดูร่วมกับสมาชิกในครอบครัวมากที่สุด

นักศึกษาที่มารดาอาชีพต่างกัน มีลักษณะการดูละครโทรทัศน์ต่างกันและนักศึกษาที่เรียนสาขาต่างกันเท่านั้น ดูละครโทรทัศน์ในปริมาณที่ต่างกัน

นักศึกษาที่เรียนต่างสาขากัน มีภูมิลำเนาต่างกัน อาชีพบิดาต่างกันรับรู้ถึงประโยชน์ของละครโทรทัศน์ในการนำไปพัฒนาบุคลิกภาพต่างกัน

Alison Alezander (1985) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นและการรับรู้ถึงความสัมพันธ์เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นและการรับรู้ถึงความสัมพันธ์ตามธรรมชาติของมนุษย์ตามที่แคนเตอร์และฟิงรีได้กล่าวถึง ความรักหน้าที่ ครอบครัวและความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดเป็นแก่นแท้ของโลกละคร กาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของระยะเวลาที่วัยรุ่นชมละครมีต่อการรับรู้ถึงความสัมพันธ์โดยมีสมมติฐานว่า ระยะเวลาในการเปิดรับมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการรับรู้ถึงความสัมพันธ์และความสำคัญของการสนทนาในการสร้างความสัมพันธ์

ผลที่ได้รับคือ เพศมีความสัมพันธ์ในการแยกแยะผู้ชมละครและผู้ที่ไม่ชมละคร ผู้ชมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำหรับวัยรุ่นหญิงที่ชมละครเป็นประจำนั้นชมเพื่อความบันเทิงโดยไม่ต้องอาศัยอยู่กับพ่อแม่และอยากอยู่กับเพื่อนมากกว่าผู้ที่ไม่ชมละคร

ยังไม่มีหลักฐานยืนยันได้ชัดเจนถึงการชมละครซึ่งอาจสร้างการรับรู้ความสัมพันธ์ของเด็กผู้หญิง อย่างไรก็ตามมีข้อเสนอแนะถึงวัยรุ่นชายที่ชมละครเป็นเวลานาน จะใช้การสนทนาในการสร้างความสัมพันธ์และผู้ชมชายจะเห็นความสัมพันธ์เปราะบางกว่าผู้ที่ไม่ได้ชม

ในการทำนายนถึงการรับรู้ถึงความสัมพันธ์สำหรับผู้ชมชายจำนวนปีในการชมละครจะสามารถทำนายถึงการรับรู้ความสำคัญในการพูดได้ สำหรับผู้ชมเพศหญิงระดับการชมละครจะเป็น

ตัวทำนายในทางลบถึงการรับรู้ความสำคัญของการพูด สำหรับเพศหญิง การชมเพื่อความบันเทิง และเปิดรับโลกแห่งความจริงสนับสนุนถึงการรับรู้ว่าการสนทนาเป็นสิ่งสำคัญ

โทรทัศน์เป็นสื่อมวลชนชนิดแรกในประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติที่มีโอกาสได้ปลูกฝัง เด็กๆตั้งแต่ระยะรุ่งอรุณของชีวิตและยังทำหน้าที่ปลูกฝังอย่างต่อเนื่องไปจนกระทั่งถึงลงหายใจ สูดท้ายของชีวิต โดยที่ยังไม่มีสถาบันใดมีศักยภาพที่จะกระทำได้เช่นนี้

Gerner และคณะ(1963) ระบุว่า โทรทัศน์ทำหน้าที่ประจักษ์ชัดในการสร้างวัฒนธรรมหลักหรือส่วนกลางขึ้นมา กล่าวคือ โทรทัศน์เป็นตัวถักสานแบบแผนหลักทางวัฒนธรรมที่ห่อหุ้มมวลชน อันมีลักษณะหลากหลายเข้าด้วยกัน ซึ่งแบบแผนหลักของวัฒนธรรมนี้คือ ความเป็นจริงร่วมกันของมวลชน อันได้แก่ ข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับข้อเท็จจริงของชีวิตและเกณฑ์มาตรฐานที่เราใช้วินิจฉัยเหตุการณ์เรื่องราวต่างๆตัวอย่างเช่นข้อตกลงเกี่ยวกับชีวิตที่ว่า ชีวิตนี้เป็นทุกข์ ชีวิตเป็นเรื่องชั่วคราวและระยะสั้น จึงควรหาความสุขใส่ตัวให้มากที่สุด หญิงและชายแตกต่างกันอยู่ตามธรรมชาติ แม้หวังตั้งสงบ จงเตรียมรับให้พร้อมสรรพ

รายการทุกรายการในโทรทัศน์ ไม่ว่าจะเป็น ข่าว ละคร โฆษณา ล้วนแล้วแต่เป็นการบอกเล่าเรื่องราวว่ามีอะไรบ้างอยู่ในสังคม สิ่งต่างๆทำงานได้อย่างไรและเราจะต้องทำอะไรบ้าง

บทที่ 3
ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการดูแลครุฑโทททัศน์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร”เป็นการวิจัยในเชิงสำรวจ โดยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือ กำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่จะศึกษาในงานวิจัยนี้ คือ วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี จำนวน 870,223 คน (กรมการปกครอง 2550)

ตารางที่ 1 : จำนวนวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี

	อายุ	จำนวน
1.	15ปี	82,296
2.	16ปี	80,686
3.	17ปี	79,215
4.	18ปี	75,056
5.	19ปี	74,950
6.	20ปี	70,654
7.	21ปี	76,433
8.	22ปี	82,333
9.	23ปี	79,830
10.	24ปี	82,996
11.	25ปี	85,774
	รวม	870,223

กรมการปกครอง (2550).ข้อมูลสถิติประชากร.

สืบค้นวันที่10 มกราคม 2552 จาก <http://www.dopa.go.th>.

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่น 95 % และระดับความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่า 0.05% ดังนี้

$$n = \frac{3N}{1+Ne}$$

โดยแทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} \\ N &= \text{ขนาดของประชากร} \\ e &= \text{ความคลาดเคลื่อน} \end{aligned}$$

แทนค่าตามสูตรได้ดังนี้

$$\begin{aligned} N &= \frac{870,223}{1+} \\ &= \frac{870,223 (0.05)^2}{399.9} \\ &= 977 \end{aligned}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ 400 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีการเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยถามวัยรุ่นทุกๆ ไปที่พบโดยไม่เลือกสถานที่ พบใครก็ถามเมื่อถามจบก็ถามคนต่อไปที่พบโดยผู้วิจัยจะเลือกถามตัวอย่างบริเวณ 4 ที่ได้แก่ เขต ปทุมวัน เขตคลองเตย เขตบางแค เขตลาดพร้าว ซึ่งผู้วิจัยได้มาจากการจับลากจากพื้นที่ทั้งหมด 12 เขต ได้แก่

เขต สีลม เขตยานนาวา เขตบางแค เขตลาดพร้าว

เขต บางคอแหลม เขตพญาไท เขตคลองเตย เขตหลักสี่

เขต ปทุมวัน เขตบางรัก เขตบางเขน เขตบางกะปิ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปทดสอบกับวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการ พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อ รูปแบบของละครโทรทัศน์

การวัดค่าข้อมูลเป็นแบบ Likert Scale โดยให้ผู้ตอบระบุความชื่นชอบ 5 ระดับ ตั้งแต่ 1-5 โดยจะกำหนดเกณฑ์พิจารณาดังนี้

มากที่สุด	= 5
มาก	= 4
ปานกลาง	= 3
น้อย	= 2
น้อยที่สุด	= 1

เกณฑ์การแปลค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูลประเภท Likert Scale แบบจำแนกช่วงย่อยเท่ากัน 5 ระดับ ดังนี้

4.50-5.00	= มากที่สุด
3.50-4.49	= มาก
2.50-3.49	= ปานกลาง
1.50-3.49	= น้อย
1.50-2.49	= น้อยที่สุด

*หมายเหตุ ไม่เขียนแบบ จะไม่มาคำนวณค่าเฉลี่ยรวม

การทดสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดการทดสอบแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ดังนี้

1. การทดสอบความถูกต้องใช้ได้ โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปปรึกษาและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาโครงสร้างแบบสอบถาม เนื้อหาภาษาที่ใช้เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้อง
2. การทดสอบความเชื่อถือได้ ก่อนเก็บข้อมูลจริง ผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดสอบ Pre-test เพื่อดูความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม และเพื่อดูว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจถูกต้อง และตรงกับความหมายของผู้วิจัยมากน้อยเพียงใด

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลแล้วจะนำข้อมูลมาลงรหัสแล้วทำการประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS for Windows โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. สถิติพรรณนา เพื่ออธิบายปัจจัยด้านลักษณะประชากรของ วิยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร ข้อมูล พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์และ รูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์ โดยใช้ค่าสถิติเกี่ยวกับการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของ สมมติฐานข้อที่ 1
2. สถิติอ้างอิง ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามใน สมมติฐานต่างๆ โดยคำนึงถึงระดับการวัดของตัวแปรตามสมมติฐานข้อมูลต่างๆ ว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยใช้ t-test ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

บทที่ 4
การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการดูแลคร โทรทัศน์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” ผู้ศึกษาขอ
นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนต่างๆดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนและร้อยละของข้อมูลลักษณะประชากร การดูแลคร โทรทัศน์ของวัยรุ่น
ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นต่อรูปแบบการนำเสนอของคร โทรทัศน์

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน
ลักษณะประชากรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดู
รายการละครทางโทรทัศน์

ตารางที่ 2 : จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
1. ชาย	100	25.0
2. หญิง	300	75.0
รวม	400	100.0
อายุ		
1. 15-18 ปี	290	72.5
2. 19-22 ปี	77	19.3
3. 23-25 ปี	33	8.3
รวม	400	100.0
ระดับการศึกษา		
1. มัธยมศึกษาตอนต้น	3	0.8
2. มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช.	289	72.3
3. อนุปริญญาหรือปวส.	3	0.8
4. ปริญญาตรี	76	19.0
5. สูงกว่าปริญญาตรี	29	7.3
รวม	400	100.0
รายได้		
1. น้อยกว่า 5000	253	63.3
2. 10,001-15,000	113	28.3
3. 15,001-20,000	33	8.3
4. 20,001 บาทขึ้นไป	1	0.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นหญิงมีจำนวน 300 คน (ร้อยละ 75) เป็นชายจำนวน 100 คน (ร้อยละ 25) มีอายุระหว่าง 15-18 ปี จำนวน 290 คน (ร้อยละ 72.5) รองลงมา มีอายุระหว่าง 19-22 ปี จำนวน 77 คน (ร้อยละ 19.3) อยู่ในระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. จำนวน 289 คน (ร้อยละ 72.3) รองลงมา คือ ปริญญาตรี จำนวน 76 คน (ร้อยละ 19) มีรายได้มากกว่า 5000 บาท จำนวน 253 คน (ร้อยละ 63.3) รองลงมา คือ 10,001-15,000 บาท จำนวน 113 คน (ร้อยละ 28.3)

ตารางที่ 3 : จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
จำนวนเครื่องรับโทรศัพท์ในครอบครัวย		
1. 1 เครื่อง	233	58.3
2. เกินกว่า 1 เครื่อง	167	41.8
รวม	400	100.0
ท่านดูละครโทรทัศน์หรือไม่		
1. ดู	311	77.8
2. ดูบ้าง	89	22.3
รวม	400	100.0
ท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน		
1. ที่บ้าน	383	95.8
2. ที่บ้านเพื่อน	17	4.3
รวม	400	100.0
ท่านดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์		
1. ทุกวัน	310	77.5
2. 1 - 2 วัน	1	0.3
3. 3 - 4 วัน	40	10.0
4. 5 - 6 วัน	49	12.3
รวม	400	100.0

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ): จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ท่านใช้ระยะเวลาในการดูละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ย แต่ละวันนานเท่าไร		
1. น้อยกว่า 1 ชม./วัน	34	8.5
2. 1 - 2 ชม./วัน	186	46.5
3. 3 - 4 ชม./วัน	180	45.0
รวม	400	100.0
ท่านสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์		
1. เพื่อความสนุกสนานบันเทิง	72	18.0
2. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็น ประโยชน์	272	68.0
3. เพื่อทราบความเคลื่อนไหวของวงการ บันเทิง	56	14.0
รวม	400	100.0
ท่านดูละครโทรทัศน์กับใคร		
1. คนเดียว	186	46.5
2. คู่กับสมาชิกในครอบครัว	211	52.8
3. อื่นๆ.....	3	0.8
รวม	400	100.0
ท่านพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงเรื่องราวใน ละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆ		
1. ทุกครั้ง	150	37.5
2. บ่อยครั้ง	172	43.0
3. นานๆ ครั้ง	43	10.8
4. ไม่เคย	35	8.8
รวม	400	100.0

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ): จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่าน		
1. ตั้งใจดูไม่เปลี่ยนช่องเลย	44	11.0
2. ตั้งใจดูเปลี่ยนช่องบ้างแล้วกลับมาดูช่องเดิมอีก	54	13.5
3. ดูเรื่อยๆตั้งใจบ้างบางครั้ง		
4. เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน	30	7.5
5. ดูตามที่คนอื่นเปิด	22	5.5
รวม	250	62.5
	400	100.0
ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด		
1. ละครตลก		
2. ละครที่ไม่ลึกลับซับซ้อน	60	15.0
3. ละครตลก ที่แฝงสาระ	61	15.3
4. ละครสงคราม สุริบ	49	12.3
5. ละครสืบสวน	35	8.8
6. ละครสะท้อนขวัญ	137	34.3
7. ละครสารคดี	14	3.5
8. ละครลึกลับ	20	5.0
9. ละครวิทยาศาสตร์	13	3.3
รวม	11	2.8
	400	100.0
ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์		
1. ดูทุกวัน	251	62.8
2. ดูบ่อยๆ (3-4 วันต่อสัปดาห์)	58	14.5
3. ดูบ้าง (เอาแน่ไม่ได้)	85	21.3
4. อื่นๆ.....	6	1.5
รวม	400	100.0

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 3 (ต่อ): จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูแลครุโทรทัศน์กี่เรื่อง		
1. 2 เรื่อง	92	23.0
1. 2-3 เรื่อง	109	27.3
2. 3-4 เรื่อง	111	27.8
3. 4-5 เรื่อง	88	22.0
รวม	400	100.0

จาก ตารางที่ 3 พบว่า ส่วนใหญ่มีจำนวนโทรทัศน์ 1 เครื่องมีจำนวน 233 คน(ร้อยละ 58.3) รองลงมาเกินกว่า 1 เครื่องมีจำนวน 167 คน(ร้อยละ 41.8) ดูแลครุโทรทัศน์มีจำนวน 311คน (ร้อยละ 77.8)ดูแลครุโทรทัศน์บ้างมีจำนวน 89คน(ร้อยละ 22.3)ดูแลครุโทรทัศน์ที่บ้านมีจำนวน 383คน (ร้อยละ 95.8)รองลงมาดูแลครุโทรทัศน์ที่บ้านเพื่อนมีจำนวน 17คน(ร้อยละ 4.3)ใน 1 สัปดาห์ดูแลครุโทรทัศน์ทุกวันมีจำนวน 310คน(ร้อยละ 77.5)รองลงมาใน 1 สัปดาห์ดูแลครุโทรทัศน์ 5 - 6 วันมีจำนวน 49คน(ร้อยละ 12.3)เฉลี่ยแต่ละวันดูแลครุโทรทัศน์ 1 - 2 ชม./วันมีจำนวน 186คน (ร้อยละ 46.5)รองลงมา 3 - 4 ชม./วันมีจำนวน 180คน(ร้อยละ 45)ดูแลครุโทรทัศน์เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์มีจำนวน 272คน(ร้อยละ 68)รองลงมาเพื่อความสนุกสนานบันเทิงมีจำนวน 72 คน(ร้อยละ 18) ดูแลครุโทรทัศน์กับสมาชิกในครอบครัวมีจำนวน 211คน(ร้อยละ 52.8) รองลงมาดูแลคนเดียวมีจำนวน 186คน(ร้อยละ 46.5)พูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวบ่อยครั้งถึงเรื่องราวในละคร โทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่น ๆ มีจำนวน 172คน(ร้อยละ 43)รองลงมาทุกครั้งมีจำนวน 150คน(ร้อยละ 37.5)ดูตามที่คนอื่นเปิดมีจำนวน 250คน(ร้อยละ 62.5)รองลงมาตั้งใจดูเปลี่ยนช่องบ้างแล้วกลับมาดูช่องเดิมอีกมีจำนวน 54คน(ร้อยละ 13.5)ละครสืบสวนมีจำนวน 137คน (ร้อยละ 34.3)รองลงมาละครที่ไม่ลึกลับซับซ้อนมีจำนวน 61คน(ร้อยละ 15.3) ดูแลครุโทรทัศน์ทุกวันมีจำนวน 251คน(ร้อยละ 62.8)รองลงมาดูบ้าง (เอาแน่ไม่ได้)มีจำนวน 85คน(ร้อยละ 21.3) ในช่วงเวลา 3 เดือนติดตามดูแลครุโทรทัศน์ 3-4 เรื่องมีจำนวน 111คน(ร้อยละ 27.8)รองลงมา 2-3 เรื่องมีจำนวน 109คน(ร้อยละ 27.3)

ตารางที่ 4 : ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความชื่นชอบต่อรูปแบบการนำเสนอของ
ละครโทรทัศน์

เกี่ยวกับแนวของละครโทรทัศน์	พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์ของวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ละครมีเนื้อหารักโรแมนติก	3.09	1.051	มาก
2. ละครมีเนื้อหาตลก เบาสมอง	3.04	0.968	มาก
3. ละครมีเนื้อหาอาชญากรรม สืบสวน	3.15	1.121	มาก
4. ละครมีเนื้อหาแนวลึกลับ	3.35	1.109	มาก
5. ละครมีเนื้อหาแนวผจญภัย	3.53	1.083	มาก
6. ละครมีเนื้อหาแนวพื้นบ้าน วรรณคดี	2.64	1.026	มาก
7. ละครมีเนื้อหาแนววิทยาศาสตร์	3.28	1.050	มาก
8. ละครมีเนื้อหาแนวหาปลุกฝังความเป็นไทย	3.44	1.034	มาก
9. ละครมีเนื้อหาแนวอิงประวัติศาสตร์	3.27	0.978	มาก
รวม	3.20	1.05	มาก

จากตาราง 4 พบว่าระดับความชื่นชอบต่อรูปแบบการนำเสนอต่อละครโทรทัศน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 9 รายการมีระดับความชื่นชอบสูงสุดในระดับมากมี 1 รายการคือ ละครมีเนื้อหาแนวผจญภัย ($\bar{x}=3.53$)

ตารางที่ 5 : ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความชื่นชอบต่อรูปแบบการนำเสนอของ
ดาราละครโทรทัศน์

เกี่ยวกับดาราละครโทรทัศน์	พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์ของวัยรุ่น ในกรุงเทพมหานคร		
	\bar{x}	S.D.	ระดับความ พึงพอใจ
1. ติดตามดูละครโทรทัศน์ที่มีดารารูปหล่อ/สวย	3.29	1.013	มาก
2. การแต่งกายที่สวยงามของดาราทำให้ท่านชื่นชอบ	3.25	1.000	มาก
3. การแสดงดูเป็นธรรมชาติ	3.32	1.054	มาก
4. เรื่องความรักของดาราในละครโทรทัศน์	3.11	0.936	มาก
5. ท่านสนใจดาราที่มีรูปร่างและบุคลิกที่ดี	3.05	1.023	มาก
6. ดาราที่เป็นวัยรุ่นทั้งเพศหญิงหรือชายทำให้สนใจ	3.15	1.047	มาก
7. กิริยาตลก สนุกสนาน ของดารา	3.36	1.055	มาก
8. ติดตามข่าวของดาราจึงติดตามชมละคร	3.49	0.971	มาก
รวม	3.25	1.01	มาก

จากตาราง 5 พบว่าระดับของความชื่นชอบต่อรูปแบบการนำเสนอต่อดาราละครโทรทัศน์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.25$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากทั้งหมด จำนวน 8 รายการมีระดับความชื่นชอบสูงสุดในระดับมากมี 1 รายการคือ ติดตามข่าวของดาราจึงติดตามชมละคร ($\bar{x}=3.49$)

ตารางที่ 6 : การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์
จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์	เพศ(ร้อยละ)		DF	Chi-Square (Sig.)
	ชาย	หญิง		
จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในรอบครัว				
1. 1 เครื่อง	77	52	1	19.275(b) (.000)*
2. เกินกว่า 1 เครื่อง	23	48		
ท่านดูแลครุโทรทัศน์หรือไม่				
1. ดู	81	76.7	1	.814(b) (.367)*
2. ดูบ้าง	19	23.3		
ท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน				
1. ที่บ้าน	95	96	1	.184(b) .668
2. ที่บ้านเพื่อน	5	4		
ท่านดูแลครุโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์				
1. ทุกวัน	79	77	3	5.538(a) (.136)*
2. 1 - 2 วัน	1	-		
3. 3 - 4 วัน	12	9.3		
4. 5 - 6 วัน	8	13.7		
ท่านใช้ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์ โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไร				
1. น้อยกว่า 1 ชม./วัน	8	8.7	2	1.647(a) .439
2. 1 - 2 ชม./วัน	52	44.7		
3. 3 - 4 ชม./วัน	40	46.7		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6 (ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์
จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์	เพศ(ร้อยละ)		DF	Chi-Square (Sig.)
	ชาย	หญิง		
ท่านสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์				4.431(a)
1. เพื่อความสนุกสนานบันเทิง	25	15.7	2	.109
2. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	62	70		
3. เพื่อทราบความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง	13	14.3		
ท่านดูละครโทรทัศน์กับใคร				3.242(a)
1. ดูคนเดียว	54	44	2	.198
2. ดูกับสมาชิกในครอบครัว	45	55.3		
3. อื่น.....	1	0.7		
ท่านพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆ				3.545(a)
1. ทุกครั้ง				.315
2. บ่อยครั้ง	40	36.7	3	
3. นานๆ ครั้ง	36	45.3		
4. ไม่เคย	12	10.3		
	12	7.7		
ลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่าน				30.844(a)
1. ตั้งใจดูไม่เปลี่ยนช่องเลย	17	9	4	.000
2. ตั้งใจดูเปลี่ยนช่องบ้างแล้วกลับมาดูช่องเดิมอีก	27	9		
3. ดูเรื่อยๆ ตั้งใจบ้างบางครั้ง	4	8.7		
4. เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน	2	6.7		
5. ดูตามที่คนอื่นเปิด	50	66.7		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 6 (ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์
จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์	เพศ(ร้อยละ)		DF	Chi-Square (Sig.)
	ชาย	หญิง		
ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด				13.146(a) .107
1. ละครตลก	15	15	8	
2. ละครที่ไม่ลึกลับซับซ้อน	20	13.7		
3. ละครตลก ที่แฝงสาระ	8	13.7		
4. ละครสงคราม ผู้รับ	11	8		
5. ละครสืบสวน	27	36.7		
6. ละครสะท้อนขวัญ	2	4		
7. ละครสารคดี	8	4		
8. ละครลึกลับ	6	2.3		
9. ละครวิทยาศาสตร์	3	2.7		
ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์				
1. ดูทุกวัน	57	64.7	3	4.569(a)
2. ดูบ่อยๆ (3-4 วันต่อสัปดาห์)	19	13		.206
3. ดูบ้าง (เอาแน่ไม่ได้)	21	21.3		
4. อื่นๆ.....	3	1		
ในช่วงเวลา 3เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่อง				12.366(a) .006
1. 1-2 เรื่อง	22	23.3	3	
2. 2-3 เรื่อง	39	23.3		
3. 3-4 เรื่อง	17	31.3		
4. 4-5 เรื่อง	22	22		

1. จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัว

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ มีความสัมพันธ์กับจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัวดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ท่านดูละครโทรทัศน์หรือไม่

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.367 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.668 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการดูโทรทัศน์ที่ไหน ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ท่านดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.136 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ มีความสัมพันธ์กับดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไร

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.439 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไรดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ท่านสนใจเปิดคูละครโทรทัศน์

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.109 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการสนใจเปิดคูละครโทรทัศน์ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. คูละครโทรทัศน์กับใคร

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.198 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์กับใครดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆ

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.315 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับการพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. ลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่าน

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่านดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.107 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุดดังนั้นผลการศึกษายัง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.206 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการดูละครโทรทัศน์ดังนั้นผลการศึกษายัง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

12. ในช่วงเวลา 3เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่อง

จากตารางที่ 6 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.06 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับในช่วงเวลา 3เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่องดังนั้นผลการศึกษายัง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 7 : การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์
จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์	อายุ(ร้อยละ)			DF	Chi-Square (Sig.)
	15-18 ปี	19-22 ปี	23-25ปี		
จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัวย					.305(a)
1. 1 เครื่อง	57.6	61	57.6	2	.859
2. เกินกว่า 1 เครื่อง	42.4	39	42.4		
ท่านดูละครโทรทัศน์หรือไม่					.934(a)
1. ดู	76.9	81.8	75.8	2	.627
2. ดูบ้าง	23.1	18.2	24.2		
ท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน					6.130(a)
1. ที่บ้าน	96.9	94.8	87.9	2	.047
2. ที่บ้านเพื่อน	3.1	5.2	12.1		
ท่านดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์					1.012(a)
1. ทุกวัน	76.9	79.2	78.8	6	.985
2. 1 - 2 วัน	.3	.0	.0		
3. 3 - 4 วัน	10.7	7.8	9.1		
4. 5 - 6 วัน	12.1	13	12.1		
ท่านใช้ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไร					12.037(a)
1. น้อยกว่า 1 ชม./วัน	6.6	18.2	3	4	.017
2. 1-2 ชม./วัน	47.2	42.9	48.5		
3. 3-4 ชม./วัน	46.2	39	48.5		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 7 (ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์
จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์	อายุ(ร้อยละ)			DF	Chi-Square (Sig.)
	15-18 ปี	19-22 ปี	23-25ปี		
ท่านสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์					11.828(a)
1. เพื่อความสนุกสนานบันเทิง	20	10.4	18.2	4	.019
2. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	69.3	66.2	60.6		
3. เพื่อทราบความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิง	10.7	23.4	21.2		
ท่านดูละครโทรทัศน์กับใคร					4.361(a)
1. คนคนเดียว	43.8	55.8	48.5	4	.359
2. คู่กับสมาชิกในครอบครัว	55.5	42.9	51.5		
3. อื่น.....	.7	1.3	.0		
ท่านพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆ					11.740(a)
1. ทุกครั้ง	36.9	31.2	57.6	6	.068
2. บ่อยครั้ง	42.8	49.4	30.3		
3. นานๆ ครั้ง	12.4	9.1	.0		
4. ไม่เคย	7.9	10.4	12.1		
ลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่าน					20.153(a)
1. ตั้งใจดูไม่เปลี่ยนช่องเลย	10	18.2	3	8	.010
2. ตั้งใจดูเปลี่ยนช่องบ้างแล้วกลับมาดูช่องเดิมอีก	14.5	6.5	21.2		
3. ดูเรื่อยๆ ตั้งใจบ้างบางครั้ง	6.6	7.8	15.2		
4. เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน	3.8	10.4	9.1		
5. ดูตามที่คนอื่นเปิด	65.2	57.1	51.5		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 7 (ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์
จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์	อายุ(ร้อยละ)			DF	Chi-Square (Sig.)
	15-18 ปี	19-22 ปี	23-25ปี		
ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด					19.211(a) .258
1. ละครตลก	13.1	23.4	12.1	16	
2. ละครที่ไม่ลึกลับซับซ้อน	13.1	22.1	18.2		
3. ละครตลก ที่แฝงสาระ	12.8	10.4	12.1		
4. ละครสงคราม ผู้รบ	10.7	2.6	6.1		
5. ละครสืบสวน	34.8	29.9	39.4		
6. ละครสะท้อนขวัญ	4.1	1.3	3		
7. ละครสารคดี	5.5	5.2	0		
8. ละครลึกลับ	3.4	1.3	6.1		
9. ละครวิทยาศาสตร์	2.4	3.9	3		
ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์					6.981(a) .323
1. ดูทุกวัน	60	66.2	78.8	6	
2. ดูบ่อยๆ (3-4 วันต่อสัปดาห์)	14.8	15.6	9.1		
3. ดูบ้าง (เอาแน่ไม่ได้)	23.1	18.2	12.1		
4. อื่นๆ.....	2.1	0	0		
ในช่วงเวลา 3เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่อง					15.196(a) .019
1. 2 เรื่อง	22.8	26	18.2	6	
2. 2-3 เรื่อง	28.3	22.1	30.3		
3. 3-4 เรื่อง	25.9	40.3	15.2		
4. 4-5 เรื่อง	23.1	11.7	36.4		

1. จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัวย

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดูแล
 ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.859 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์
 ในครอบครัวดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ท่านดูแลละครโทรทัศน์หรือไม่

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดูแล
 ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.627 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับท่านดูแลละครโทรทัศน์
 หรือไม่ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดู
 ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.047 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ มีความสัมพันธ์กับท่านดูโทรทัศน์ที่ไหนดังนั้น
 ผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ท่านดูแลละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดูแล
 ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.985 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับท่านดูแลละครโทรทัศน์บ่อย
 เพียงใดใน 1 สัปดาห์ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไร

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดูแล
 ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.017 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการชมละคร
 โทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไรดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ท่านสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดูแล
ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.019 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ มีความสัมพันธ์กับท่านสนใจเปิดดูละคร
โทรทัศน์ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. ดูละครโทรทัศน์กับใคร

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่าอายุ มีความสัมพันธ์กับการดู
ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.359 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์กับ
ใครดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและ เวลาอื่นๆ

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดู
ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.068 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับพุดคุยกับสมาชิกใน
ครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆดังนั้นผล
การศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. ลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่าน

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดู
ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.010 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ มีความสัมพันธ์กับลักษณะการดูละครโทรทัศน์
ของท่านดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดูแล
ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.258 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าเพศ ไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะเนื้อหาของละคร
โทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุดดังนั้นผลการศึกษาจึง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดู
ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.323 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการดูละคร
โทรทัศน์ดังนั้นผลการศึกษาจึง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

12. ในช่วงเวลา 3เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่อง

จากตารางที่ 7 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า อายุ มีความสัมพันธ์กับการดู
ละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.19 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าอายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับในช่วงเวลา 3เดือนที่ผ่าน
มา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่องดังนั้นผลการศึกษาจึง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 8 : การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์
จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์	ระดับการศึกษา(ร้อยละ)					DF	Chi-Square (Sig.)
	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลายหรือ ปวช.	อนุปริญญา หรือปวส	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี		
จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ใน ครอบครัวย							1.336(a) .855
1. 1 เครื่อง	33.3	57.4	66.7	61.8	58.6	4	
2. เกินกว่า 1 เครื่อง	66.7	42.6	33.3	38.2	41.4		
ท่านดูแลครุโทรทัศน์หรือไม่							12.552(a) .014
1. ดู							
2. ดูบ้าง	100 0	76.8 23.2	0 100	81.6 18.4	82.8 17.2	4	
ท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน							7.864(a) .097
1. ที่บ้าน	100	96.9	100	94.7	86.2	4	
2. ที่บ้านเพื่อน	0	3.1	0	5.3	13.8		
ท่านดูแลครุโทรทัศน์บ่อย เพียงใดใน 1 สัปดาห์							146.068(a)) .000
1. ทุกวัน	66.7	77.2	0	78.9	86.2	12	
2. 1 - 2 วัน	33.3	0	0	0	0		
3. 3 - 4 วัน	0	10.7	33.3	7.9	6.9		
4. 5 - 6 วัน	0	12.1	66.7	13.2	6.9		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 8 (ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์
จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์	ระดับการศึกษา(ร้อยละ)					DF	Chi-Square (Sig.)
	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือ ปวช.	อนุปริญญา หรือปวส	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี		
ท่านใช้ระยะเวลาในการชมละคร โทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนาน เท่าไร							21.249(a) .007
1. น้อยกว่า 1 ชม./วัน	0	6.6	0	19.7	0	8	
2. 1 - 2 ชม./วัน	33.3	47.1	0	43.4	55.2		
3. 3 - 4 ชม./วัน	66.7	46.4	100	36.8	44.8		
ท่านสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์							13.396(a) .099
1. เพื่อความสนุกสนาน บันเทิง	33.3	19.7	33.3	11.8	13.8	8	
2. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่าง ให้เป็นประโยชน์	66.7	69.6	33.3	64.5	65.5		
3. เพื่อทราบความ เคลื่อนไหวของวงการ บันเทิง	0	10.7	33.3	23.7	23.7		
ท่านดูละครโทรทัศน์กับใคร							12.690(a) .123
1. ดูคนเดียว							
2. ดูกับสมาชิกใน ครอบครัว	100	42.9	0	57.9	51.7	8	
3. อื่น.....	0	56.4	100	40.8	48.3		
	0	.7	0	1.3	0		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 8(ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์
จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์	ระดับการศึกษา(ร้อยละ)					DF	Chi-Square (Sig.)
	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือ ปวช.	อนุปริญญา หรือปวส	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี		
ท่านพุดคุยกับสมาชิกใน ครอบครัวถึงครอบครัวถึง เรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้ง ขณะชมและเวลาอื่นๆ							14.497(a) .270
1. ทุกครั้ง	66.7	36.3	66.7	31.6	58.6	12	
2. บ่อยครั้ง	33.3	43.3	33.3	48.7	27.6		
3. นานๆ ครั้ง	0	12.5	0	9.2	0		
4. ไม่เคย	0	8	0	10.5	13.8		
ลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่าน							26.938(a) .042
1. ตั้งใจดูไม่เปลี่ยนช่อง เลย	0	10	0	18.4	3.4	16	
2. ตั้งใจดูเปลี่ยนช่องบ้าง แล้วกลับมาดูช่องเดิม อีก	0	14.5	0	6.6	24.1		
3. ดูเรื่อยๆตั้งใจบ้าง บางครั้ง	33.3	6.2	0	9.2	13.8		
4. เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน	0	3.8	0	10.5	10.3		
5. ดูตามที่คนอื่นเปิด	66.7	65.4	100	55.3	48.3		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 8(ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์
จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์	ระดับการศึกษา(ร้อยละ)					DF	Chi-Square (Sig.)
	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย หรือ ปวช.	อนุปริญญา หรือ ปวส.	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญาตรี		
ลักษณะเนื้อหาของละคร โทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด							30.023(a) .567
1. ละครตลก	0	13.5	66.7	21.1	10.3	32	
2. ละครที่ไม่ลึกลับ ซับซ้อน	33.3	12.8	33.3	23.7	13.8		
3. ละครตลก ที่แฝงสาระ	0	12.8	0	10.5	13.8		
4. ละครสงคราม สุริบ	0	10.7	0	2.6	6.9		
5. ละครสืบสวน	66.7	34.6	0	30.3	41.4		
6. ละครสะท้อนขวัญ	0	4.2	0	1.3	3.4		
7. ละครสารคดี	0	5.5	0	5.3	0		
8. ละครลึกลับ	0	3.5	0	1.3	6.9		
9. ละครวิทยาศาสตร์	0	2.4	0	3.9	3.4		
ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์							27.879(a) .006
1. ดูทุกวัน	0	60.6	33.3	67.1	82.8	12	
2. ดูบ่อยๆ (3-4 วันต่อ สัปดาห์)	100	13.8	33.3	15.8	6.9		
3. ดูบ้าง (เอาแน่ไม่ได้)	0	23.5	33.3	17.1	10.3		
4. อื่นๆ.....	0	2.1	0	0	0		
ในช่วงเวลา 3เดือนที่ผ่านมา ท่าน ติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่อง							21.452(a) .044
1. 2 เรื่อง	33.3	22.8	0	26.3	17.2	12	
2. 2-3 เรื่อง	66.7	27.7	33.3	23.7	27.6		
3. 3-4 เรื่อง	0	26.3	66.7	38.2	13.8		
4. 4-5 เรื่อง	0	23.2	0	11.8	41.4		

1. จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัว

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.855 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัวดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ท่านดูละครโทรทัศน์หรือไม่

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.014 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับท่านดูละครโทรทัศน์หรือไม่ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.097 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับท่านดูโทรทัศน์ที่ไหนดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ท่านดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.000 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับท่านดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไร

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.007 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไรดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

6. ท่านสนใจเปิดคูละครโทรทัศน์

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการคูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.099 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับท่านสนใจเปิดคูละครโทรทัศน์ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. คูละครโทรทัศน์กับใคร

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการคูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.123 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับคูละครโทรทัศน์กับใครดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆ

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการคูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.270 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. ลักษณะการคูละครโทรทัศน์ของท่าน

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการคูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.047 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับลักษณะการคูละครโทรทัศน์ของท่านดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.567 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุดดังนั้นผลการศึกษายัง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.006 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความถี่ในการดูละครโทรทัศน์ดังนั้นผลการศึกษายัง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

12. ในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่อง

จากตารางที่ 8 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ค่า Sig. = 0.044 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่องดังนั้นผลการศึกษายัง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 9 : การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์
จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์	รายได้(ร้อยละ)				DF	Chi-Square (Sig.)
	มากกว่า 5000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,001 บาท ขึ้นไป		
จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ใน ครอบครัวย						1.362(a) .715
1. 1 เครื่อง	57.3	61.1	54.5	100	3	
2. เกินกว่า 1 เครื่อง	42.7	38.9	45.5	0		
ท่านดูแลครุโทรทัศน์หรือไม่						1.554(a) .670
1. ดู					3	
2. ดูบ้าง	76.3	81.4	75.8	100		
	23.7	18.6	24.2	0		
ท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน						2.992(a) .393
1. ที่บ้าน	96.8	94.7	90.9	100	3	
2. ที่บ้านเพื่อน	3.2	5.3	9.1	0		
ท่านดูแลครุโทรทัศน์บ่อย เพียงใดใน 1 สัปดาห์						2.652(a) .977
1. ทุกวัน	76.3	79.6	78.8	100	9	
2. 1 - 2 วัน	.4	0	0	0		
3. 3 - 4 วัน	11.5	7.1	9.1	0		
4. 5 - 6 วัน	11.9	13.3	12.1	0		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 9 (ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์
จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์	รายได้(ร้อยละ)				DF	Chi-Square (Sig.)
	มากกว่า 5000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,001 บาท ขึ้นไป		
ท่านใช้ระยะเวลาในการชมละคร โทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนาน เท่าไร						4.955(a) .550
1. น้อยกว่า 1 ชม./วัน	7.5	11.5	6.1	0	6	
2. 1 - 2 ชม./วัน	44.7	49.6	51.5	0		
3. 3 - 4 ชม./วัน	47.8	38.9	42.4	100		
ท่านสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์						4.158(a) .655
1. เพื่อความสนุกสนาน บันเทิง	18.2	18.6	15.2	18	6	
2. เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้ เป็นประโยชน์	69.6	66.4	60.6	68		
3. เพื่อทราบความ เคลื่อนไหวของวงการ บันเทิง	12.3	15	24.2	14		
ท่านดูละครโทรทัศน์กับใคร						7.148(a) .307
1. ดูคนเดียว	41.9	53.1	57.6	100	6	
2. ดูกับสมาชิกในครอบครัว	57.3	46	42.4	0		
3. อื่น.....	.8	.9	0	0		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 9 (ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์
จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์	รายได้(ร้อยละ)				DF	Chi-Square (Sig.)
	มากกว่า 5000	10,001- 15,000	15,001- 20,000	20,001 บาท ขึ้นไป		
ท่านพุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึง ครอบครัวถึงเรื่องราวในละคร โทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆ						8.353(a) .499
1. ทุกครั้ง	36.8	33.6	54.5	100	9	
2. บ่อยครั้ง	41.9	47.8	36.4	0		
3. นานๆ ครั้ง	11.9	10.6	3	0		
4. ไม่เคย	9.5	8	6.1	0		
ลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่าน						26.076(a)
1. ตั้งใจดูไม่เปลี่ยนช่องเลย	11.1	11.5	6.1	100	12	.010
2. ตั้งใจดูเปลี่ยนช่องบ้างแล้ว กลับมาดูช่องเดิมอีก	12.3	13.3	24.2	0		
3. ดูเรื่อยๆตั้งใจบ้างบางครั้ง	7.1	8	9.1	0		
4. เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน	2.8	8.8	15.2	0		
5. ดูตามที่คนอื่นเปิด	66.8	58.4	45.5	0		

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 9 (ต่อ): การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูแลครุฑโทรทัศน์
จำแนกตามรายได้

พฤติกรรมการดูแลครุฑโทรทัศน์	รายได้(ร้อยละ)				DF	Chi-Square (Sig.)
	มากกว่า 5000	10,001-15,000	15,001-20,000	20,001 บาท ขึ้นไป		
ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด						30.622(a)
1. ละครตลก	15.4	15	9.1	100	24	.165
2. ละครที่ไม่ลึกลับซับซ้อน	12.6	15	36.4	0		
3. ละครตลก ที่แฝงสาระ	11.9	15	6.1	0		
4. ละครสงคราม ผู้รับ	9.5	7.1	9.1	0		
5. ละครสืบสวน	35.2	35.4	24.2	0		
6. ละครสะท้อนขวัญ	4.3	1.8	3	0		
7. ละครสารคดี	6.3	3.5	0	0		
8. ละครลึกลับ	2.8	2.7	9.1	0		
9. ละครวิทยาศาสตร์	2	4.4	3	0		
ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์						8.778(a)
1. ดูทุกวัน					9	.458
2. ดูบ่อยๆ (3-4 วันต่อสัปดาห์)	60.9	66.4	66.7	0		
	14.6	13.3	18.2	0		
3. ดูบ้าง (เอาแน่ไม่ได้)	22.1	20.4	15.2	100		
4. อื่นๆ.....	2.4	0	0	0		
ในช่วงเวลา 3เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูแลครุฑโทรทัศน์กี่เรื่อง						7.911(a)
1. 2 เรื่อง	23.3	19.5	30.3	100	9	.543
2. 2-3 เรื่อง	26.1	30.1	27.3	0		
3. 3-4 เรื่อง	28.5	30.1	15.2	0		
4. 4-5 เรื่อง	22.1	20.4	27.3	0		

1. จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัว

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับการ
ดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.715 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับจำนวนเครื่องรับ
โทรทัศน์ในครอบครัวดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ท่านดูละครโทรทัศน์หรือไม่

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับการ
ดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.670 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับท่านดูละครโทรทัศน์
หรือไม่ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับการ
ดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.393 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับท่านดูโทรทัศน์ที่ไหน
ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. ท่านดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับการ
ดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.977 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับท่านดูละครโทรทัศน์
บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

5. ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไร

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับการ
ดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.550 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาในการชม
ละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไรดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้ง
ไว้

6. ท่านสนใจเปิดคูละครโทรทัศน์

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับการ
คูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.655 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับท่านสนใจเปิดคูละคร
โทรทัศน์ดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

7. คูละครโทรทัศน์กับใคร

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับ
การคูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.307 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับคูละครโทรทัศน์กับ
ใครดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

8. พุดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและ เวลาอื่นๆ

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับการ
คูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.499 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพุดคุยกับสมาชิกใน
ครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆดังนั้นผล
การศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

9. ลักษณะการคูละครโทรทัศน์ของท่าน

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับการ
คูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.010 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะการคูละคร
โทรทัศน์ของท่านดังนั้นผลการศึกษาก็ สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

10. ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้ มีความสัมพันธ์กับการ
ดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.165 มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ มีความสัมพันธ์กับลักษณะเนื้อหาของละคร
โทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุดดังนั้นผลการศึกษายัง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

11. ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับการ
ดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.458 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการดูละคร
โทรทัศน์ดังนั้นผลการศึกษายัง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

12. ในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่อง

จากตารางที่ 9 พบว่า ผลการทดสอบทางสถิติแสดงให้เห็นว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับการ
ดูละครโทรทัศน์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ค่า Sig. = 0.543 มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่ารายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับในช่วงเวลา 3 เดือนที่
ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่องดังนั้นผลการศึกษายัง สนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” ผู้ศึกษาสรุปผลดังนี้ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์ และรูปแบบการนำเสนอของละครโทรทัศน์ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่น เป็นผู้หญิงที่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี อยู่ในระดับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. และมีรายได้น้อยกว่า 5000 บาท

เกี่ยวกับ พฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนโทรทัศน์ 1 เครื่องดูละครโทรทัศน์ดูโทรทัศน์ที่บ้านใน 1 สัปดาห์ดูละครโทรทัศน์ทุกวันเฉลี่ยแต่ละวันดูละครโทรทัศน์ 1 - 2 ชม./วันดูละครโทรทัศน์เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ดูละครโทรทัศน์กับสมาชิกในครอบครัวพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวบ่อยครั้งถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆตามที่คนอื่นเปิดละครสืบสวนดูละครโทรทัศน์ทุกวันในช่วงเวลา 3 เดือนติดตามดูละครโทรทัศน์ 3-4 เรื่อง

กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นวัยรุ่นมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวของละครโทรทัศน์มีภาพรวมในระดับมาก โดยชอบแนวของละครที่มีเนื้อหาแนวผจญภัยมีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับสูงที่สุด รองลงมาคือละครมีเนื้อหาแนวหาปลุกฝังความเป็นไทย และมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในละครมีเนื้อหาแนวพื้นบ้าน วรรณคดีระดับต่ำสุด

ด้าน ความคิดเห็นเกี่ยวกับดาราดูละครโทรทัศน์มีภาพรวมในระดับมากโดยวัยรุ่นมีความคิดเห็นด้านติดตามข่าวของดาราดูตามชมละครมีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับสูงที่สุด รองลงมาคือ กิริยาตลกสนุกสนาน ของดาราและมีค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นในการสนใจดารามีรูปร่างและบุคลิกที่ดีระดับต่ำสุด

สรุปการทดสอบสมมุติฐาน ดังนี้

สมมุติฐานของการศึกษาข้อที่ 1 ลักษณะประชากรของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้พบว่า

ตามเพศ

1. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัวยังมีความสัมพันธ์กัน
2. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการดูละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กัน
3. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการดูโทรทัศน์ที่ไหน ไม่มีความสัมพันธ์กัน
4. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์มีความสัมพันธ์กัน
5. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไรไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
7. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการดูละครโทรทัศน์กับใครไม่มีความสัมพันธ์กัน
8. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆไม่มีความสัมพันธ์กัน
9. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่านมีความสัมพันธ์กัน
10. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุดไม่มีความสัมพันธ์กัน

11. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านความถี่ในการดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
12. เพศของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่องไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตามอายุ

1. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัวยังไม่มีความสัมพันธ์กัน
2. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
3. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการดูโทรทัศน์ที่ไหนมีความสัมพันธ์กัน
4. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
5. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไรมีความสัมพันธ์กัน
6. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กัน
7. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการดูละครโทรทัศน์กับใครไม่มีความสัมพันธ์กัน
8. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านการพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆไม่มีความสัมพันธ์กัน
9. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่านมีความสัมพันธ์กัน
10. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุดไม่มีความสัมพันธ์กัน
11. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านความถี่ในการดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน

12. อายุของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้านในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่องไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตามระดับการศึกษา

1. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านจำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กัน
2. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านการดูละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กัน
3. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านการดูโทรทัศน์ที่ไหนมีความสัมพันธ์กัน
4. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์มีความสัมพันธ์กัน
5. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไรมีความสัมพันธ์กัน
6. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านการสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
7. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านการดูละครโทรทัศน์กับใครไม่มีความสัมพันธ์กัน
8. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านการพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งหมด ชมและเวลาอื่นๆไม่มีความสัมพันธ์กัน
9. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่านมีความสัมพันธ์กัน
10. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุดไม่มีความสัมพันธ์กัน
11. ระดับการศึกษา ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านความถี่ในการดูละครโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กัน
12. ระดับการศึกษาของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ ด้านในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่องมีความสัมพันธ์กัน

ตามรายได้

1. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน จำนวนเครื่องรับโทรทัศน์ในครอบครัวยังไม่มีความสัมพันธ์กัน
2. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน การดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
3. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน การดูโทรทัศน์ที่ไหนไม่มีความสัมพันธ์กัน
4. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน การดูละครโทรทัศน์บ่อยเพียงใดใน 1 สัปดาห์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
5. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน ระยะเวลาในการชมละครโทรทัศน์โดยเฉลี่ยแต่ละวันนานเท่าไรไม่มีความสัมพันธ์กัน
6. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน การสนใจเปิดดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
7. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน การดูละครโทรทัศน์กับใครไม่มีความสัมพันธ์กัน
8. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน การพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆไม่มีความสัมพันธ์กัน
9. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน ลักษณะการดูละครโทรทัศน์ของท่านมีความสัมพันธ์กัน
10. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุดมีความสัมพันธ์กัน
11. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน ความถี่ในการดูละครโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน
12. รายได้ ของวัยรุ่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูรายการละครทางโทรทัศน์ด้าน ในช่วงเวลา 3 เดือนที่ผ่านมา ท่านติดตามดูละครโทรทัศน์กี่เรื่องไม่มีความสัมพันธ์กัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาข้อมูลต่างๆเกี่ยวกับพฤติกรรม การดูแลครุโทรทัศน์ของวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร ได้แก่อันข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะประชากร พฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์ และรูปแบบการนำเสนอของละครโทรทัศน์ พบว่า ความสัมพันธ์ทางด้านลักษณะประชากรตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ(Defleur,1966) เกี่ยวกับพื้นฐานความแตกต่างของผู้รับสาร กล่าวว่าคุณคณมีการเรียนรู้ทางสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน และบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันจะได้เรียนรู้สภาพแวดล้อมที่ต่างกัน และมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ (สุชา จันทรเอม,2529)เกี่ยวกับเจริญเติบโต หรือก้าวไปสู่วุฒิภาวะการเจริญเติบโตของวัยรุ่น ซึ่งวัยรุ่นตามช่วงอายุจะมีการพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจและความรู้สึกรู้สีกนึกคิด นอกจากการเจริญเติบโตที่เปลี่ยนแปลงไปในแต่ละช่วงอายุแล้ว พัฒนาการในด้านต่างๆ

ส่วนความสัมพันธ์ด้าน พฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์และรูปแบบการนำเสนอของละครโทรทัศน์ มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ(ประมะ สตะเวทิน 2541)เกี่ยวกับ สภาวะ สภาวะในที่นี้หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ การสื่อสาร สิ่งต่างๆเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร การมีคนอื่นอยู่ด้วย มีอิทธิพลตรงต่อการเลือกใช้สื่อและข่าวสาร การเลือกตีความหมายและเลือกจดจำข่าวสาร และ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมและเศรษฐกิจ การดูแลครุโทรทัศน์และทัศนคติของวัยรุ่นในกรุงเทพฯ พบว่าวัยรุ่นทุกคนมีโอกาสดูโทรทัศน์ รายการที่วัยรุ่นชอบดูมากที่สุดได้แก่ ข่าว ภาพยนตร์ เกมส์ต่างๆดนตรีและเพลง กีฬาตามลำดับ ส่วนใหญ่ดูกับสมาชิกในครอบครัวและมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ (สุคนธ์,2525) การใช้เวลาว่างของเด็กและความคิดเห็นของเด็กเกี่ยวกับประโยชน์ด้านต่างๆของโทรทัศน์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า เด็กส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างให้หมดไปด้วยการชมโทรทัศน์และมีความสอดคล้องกับแนวคิดของอัจฉราวรรณ อิศรางกูร อยู่ชยา ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับการพัฒนาลักษณะสมัยใหม่ของเยาวชนในเขตเมืองและชนบท โดยศึกษานักเรียนชั้นมัธยมปีที่ 3 จำนวน 854 คน พบว่า เยาวชนที่มีระดับฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีแนวโน้มของการเปิดรับสื่อมวลชนในระดับสูง และเยาวชนที่มีระดับฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีแนวโน้มของการเปิดรับสื่อมวลชนต่ำด้วย ส่วนเขตที่อยู่และเพศของเยาวชนที่แตกต่างกันมิได้ทำให้การเปิดรับสื่อมวลชนต่างกัน

ไม่มีความสอดคล้องกับแนวคิดของAlison Alezander(1985) ที่ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นและการรับรู้ถึงความสัมพันธ์เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการชมละครโทรทัศน์ของวัยรุ่นและการรับรู้ถึงความสัมพันธ์ตามธรรมชาติของมนุษย์ตามที่

Canter and Pikry(1969) ได้กล่าวถึง ความรัก หน้าที่ ครอบครัวและความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดเป็นแก่นแท้ของโลกละคร

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาถึงอิทธิพลของระยะเวลาที่วัยรุ่นชมละครมีต่อการรับรู้ถึงความสัมพันธ์โดยมีสมมติฐานว่า ระยะเวลาในการเปิดรับมีความสัมพันธ์ในทางบวกต่อการรับรู้ถึงความสัมพันธ์และความสำคัญของการสนทนาในการสร้างความสัมพันธ์ ผลที่ได้รับคือ เพศมีความสัมพันธ์ในการแยกแยะผู้ชมละครและผู้ที่ไม่ชมละคร ผู้ชมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง สำหรับวัยรุ่นหญิงที่ชมละครเป็นประจำนั้นชมเพื่อความบันเทิงโดยไม่ต้องอาศัยอยู่กับพ่อแม่และอยากอยู่กับเพื่อนมากกว่าผู้ที่ไม่ชมละคร

การนำผลการศึกษาไปใช้

ผลการ ศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์นั้นมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์ของวัยรุ่น ซึ่งแนวละคร กับคารานั้นเป็นส่วนหนึ่งในรูปแบบการนำเสนอละครโทรทัศน์ที่แตกต่างกันทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของเนื้อหาว่าเป็นอย่างไรแล้วจะต้องคำนึงถึงผู้นำเสนอ(คารา)ที่มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของสังคมดังนั้นรูปแบบการนำเสนอละครเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดพฤติกรรมการดูละครโทรทัศน์ดังนั้นวงการธุรกิจละครโทรทัศน์สามารถนำไปใช้เพื่อปรับบทบาทและ เนื้อหาให้สอดคล้องกับสภาพความต้องการของผู้บริโภคและเป็นแนวทางให้ผู้สนใจธุรกิจสื่อด้านละครมาประยุกต์ใช้ในการสร้าง Rating

ข้อเสนอแนะ

1. ทำให้รู้ถึงพฤติกรรมของวัยรุ่นซึ่งเป็นช่วงที่กำลังแสวงหาเอกลักษณ์รูปแบบของตนเอง วัยรุ่นจึงมีความสนใจบุคคลในละครและเนื้อหา ดังนั้นการพัฒนาด้านคุณภาพของเนื้อหาละครให้ถูกต้องและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในครั้งต่อไปซึ่งจะช่วยให้ผู้จัดสามารถยกระดับคุณภาพของละครเพื่อการแข่งขันได้ตามสภาพการณ์ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
2. ควรส่งเสริมละครประเภทแนวละครมีเนื้อหาแนวผจญภัยและแนวปลุกฝังความเป็นไทยให้มากขึ้นเนื่องจากละครประเภทนี้ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก
3. ควรทำการศึกษาในกลุ่มอื่นๆ ที่มีความแตกต่างกันมากกว่ากลุ่มวัยรุ่น ซึ่งจะให้เห็นถึงพฤติกรรมในการเปิดรับชม ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

หนังสือ

- ปนัดดา ชนสถิต .(2531). ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพมหานคร : คณะ นิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรมะ สตะเวทิน .(2541). การสื่อสารมวลชน : กระบวนการและทฤษฎี (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ภาคพิมพ์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2533). เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและทฤษฎีการสื่อสาร
นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ.(2542). การวิเคราะห์ผู้รับสาร. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ ที.พี.พรีนซ์ จำกัด.
- สุคนธ์ พุ่มพา.(2525). สื่อสารมวลชนกับสังคม. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุชา จันทร์เอม. (2529). จิตวิทยาพัฒนาการ (พิมพ์ครั้งที่4). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- เสรี วงศ์มณฑา .(2531). หลักและทฤษฎีการสื่อสารหน่วยที่ 9-15 นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- อรนุช เลิศจรรยารักษ์ .(2541). หลักการเขียนบทโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิทยานิพนธ์และรายงาน
- กองสังคมสงเคราะห์.(2539) .รายงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเบี่ยงเบนของเด็กนักเรียนในสถานศึกษากรุงเทพมหานคร.สำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร.
- ตรีรัตน์ นิลรัตน์.(2536). การเปิดรับชมละครโทรทัศน์กับการรับรู้ถึงประโยชน์ในการนำไปใช้เพื่อการพัฒนาตนเองของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทัศนีย์ เทอมธนาภรณ์.(2546). อิทธิพลของบุคคลต้นแบบที่มีต่อพฤติกรรมการเล่นแบบความตั้งใจซื้อสินค้าที่มีความเกี่ยวพันสูงและต่ำกับวัยรุ่น.วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์ มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรณรงค์ เกิดสุคนธ์.(2525). การศึกษาอิทธิพลทางจริยธรรมจากสื่อละคร โทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชน : กรุงเทพมหานคร.มหาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไสลทิพย์ จารุภูมิ.(2535). การศึกษาความพึงพอใจที่ได้รับจากละครโทรทัศน์. มหาวิทยาลัย ภาค
วิชาการสื่อสารมวลชน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สินนภา ภู่ว่าง .(2544). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติและการแต่งการของ
วัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

สมฤทัย กล่อมน้อย.(2547).พฤติกรรมการเปิดรับชมและเลียนแบบสื่อโทรทัศน์หลังข่าวภาคค่ำช่อง
7 ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร.วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
มหาวิทยาลัย วิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อัจฉราวรรณ อิศรางกูร อยู่ธยา .(2528). ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับการพัฒนา
นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัย ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

Internet

กรมการปกครอง (2550).ข้อมูลสถิติประชากร.

สืบค้นวันที่10 มกราคม 2552 จาก <http://www.dopa.go.th>.

Books

Adam Goodlad.(1971). A sociology of popular drama. London : Heinemann.

Austin S.Barbow.(1989). An expectancy –value analysis of the student soap opera audience.
Communication Research : 155-178.

Canter and Pikry (1969). Modernization among peasants : The impact of Communication .New
York : Rinehart and Winston

Gerner และคณะ.(1963). Television and Radio. New York : Appleton Century Crofts.

Jack Defleur.(1966). Theories of mass communication. New York : David Mckay Company.

Janet Woollacott .(1986). Popular Culture and Social Relations . Philadelphia : Open University
Press.

Peter Schramm.(1973). Handbook of Communication. Chicago : Rand McNally

Journal

Alison Alezander.(1985). Adolescents' Soap Opera Viewing and Relational Perception . Journal
of Broadcasting and Electronic Media : 295-308.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง “พฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร”

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการดูแลครุโทรทัศน์ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร” โดยนักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากทุกท่านในการตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริงและตามความคิดเห็นของท่าน เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป โดยข้อมูลที่ท่านตอบในแบบสอบถามทั้งหมดถือเป็นความลับ ซึ่งจะนำเสนอผลการวิจัยในลักษณะโดยรวมเท่านั้น

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับสถานภาพของท่าน

1. เพศ () 1. ชาย () 2. หญิง
2. อายุ
() 1. 15-18 ปี () 2. 19-22 ปี () 3. 23-25 ปี
3. ระดับการศึกษา
() 1. มัธยมศึกษาตอนต้น () 2. มัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวช.
() 3. อนุปริญญา หรือ ปวส. () 4. ปริญญาตรี
() 5. สูงปริญญาตรี
4. รายได้
() 1. น้อยกว่า 5,000 บาท () 2. 10,001-15,000 บาท
() 3. 15,001-20,000 บาท () 4. 20,001 บาทขึ้นไป

11. ท่านดูแลครโทรทัศน์กับใคร

- () 1. คุณคนเดียว () 2. คู่กับสมาชิกในครอบครัว
 () 3. อื่นๆ.....

12. ท่านพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัวถึงเรื่องราวในละครโทรทัศน์ทั้งขณะชมและเวลาอื่นๆ

- () 1. ทุกครั้ง () 2. บ่อยครั้ง
 () 3. นานๆ ครั้ง () 4. ไม่เคย

13. ลักษณะการดูแลครโทรทัศน์ของท่าน

- () 1. ตั้งใจดูไม่เปลี่ยนช่องเลย
 () 2. ตั้งใจดูเปลี่ยนช่องบ้างแล้วกลับมาดูช่องเดิมอีก
 () 3. ดูเรื่อยๆตั้งใจบ้างบางครั้ง
 () 4. เปิดทิ้งไว้เป็นเพื่อน
 () 5. ดูตามที่คนอื่นเปิด

14. ลักษณะเนื้อหาของละครโทรทัศน์ที่ท่านชอบมากที่สุด

- () 1. ละครตลก () 2. ละครที่ไม่ดีกลับซับซ้อน
 () 3. ละครตลก ที่แฝงสาระ () 4. ละครสงคราม ผู้รับ
 () 5. ละครสืบสวน () 6. ละครสะท้อนขวัญ
 () 7. ละครสารคดี () 8. ละครดีกลับ
 () 9. ละครวิทยาศาสตร์ () 10. ละครที่เป็นแบบเพื่อฝัน

15. ความถี่ในการดูแลครโทรทัศน์

- () 1. ดูทุกวัน
 () 2. ดูบ่อยๆ (3-4 วันต่อสัปดาห์)
 () 3. ดูบ้าง (เอาแน่ไม่ได้)
 () 4. อื่นๆ.....

เกี่ยวกับดาราละครโทรทัศน์	ระดับความชื่นชอบ				
	5 มาก ที่สุด	4 มาก	3 ปาน กลาง	2 น้อย	1 น้อย ที่สุด
1. ติดตามคุณละครโทรทัศน์ที่มีดารารูปหล่อ/สวย					
2. การแต่งกายที่สวยงามของดาราทำให้ท่านชื่นชอบ					
3. การแสดงคุณเป็นธรรมชาติ					
4. เรื่องความรักของดาราในละครโทรทัศน์					
5. ท่านสนใจดาราที่มีรูปร่างและบุคลิกที่ดี					
6. ดาราที่เป็นวัยรุ่นทั้งเพศหญิงหรือชายทำให้สนใจ					
7. กิริยาตลก สนุกสนานของดารา					
8. ติดตามข่าวของดาราจึงติดตามชมละครด้วย					

ภาคผนวก

ไอทีวีปรับผังใหม่เอาใจคุณหนูและวัยรุ่น ด้วยการขนรายการการ์ตูนลงจอ ประชัน เอเชียนซีรีส์ และปรับ โคมรายการวันเสาร์อาทิตย์ใหม่ เพื่อให้ตรงใจผู้ชมมากยิ่งขึ้น

ไอทีวีปรับผังใหม่ เอาใจคุณหนูและวัยรุ่น ด้วยการขนรายการการ์ตูนลงจอ ประชัน เอเชียนซีรีส์ และปรับ โคมรายการวันเสาร์อาทิตย์ใหม่ เพื่อให้ตรงใจผู้ชมมากยิ่งขึ้น

คุณหนูวัยรุ่น ต้องถูกใจกับ “ไอทีวี การ์ตูนคลับ” ลูกกันให้สนุกแต่เช้าวันหยุดเสาร์ อาทิตย์ 8.00 – 09.30 น. เต็มอิ่ม หนึ่งชั่วโมงครั้งกับ 3 เรื่องดัง คราก่อนบอลล์ ซาแมนคิง และ วันพีซ ภาค 2 สนุกตื่นเต้นเร้าใจขนาดไหน แฟนการ์ตูนตัวจริงต้องไม่พลาด และหากใครเป็นแฟนวัยรุ่นคนมหัศจรรย์ ต้องรอชม วัยชนคลับ ทุกเช้าวันเสาร์ 7.30 น. เป็นต้นไป เหล่าดารานักแสดงในเรื่องจะมาร่วมกันให้ความบันเทิงในคลับของวัยรุ่น ส่วนสาวกซีรีส์ตัวจริง เตรียมกรี๊ดกับ เอเชียนซีรีส์ เรื่องดังจาก เกาหลีและญี่ปุ่น 2 เรื่อง 2 รัส ทุกวันเสาร์ อาทิตย์

Good Luck 12.00 – 13.00 น. ภาพยนตร์ซีรีส์ญี่ปุ่นสุดฮอต นำแสดงโดยทาคุยะ กิมูระ (Takuya Kimura) ชายหนุ่มมาดเท่ที่ที่เคยฝากผลงานไว้หลายต่อหลายเรื่อง อาทิ Love generation, Hero ครั้งนี้เขารับบทเป็นนักบินสำรวจสายการบินระหว่างประเทศ รับรองว่าสาวๆดูแล้วอยากขึ้นเครื่องบินกันเป็นแถว

บอดีการ์ด มาดหุลุด 17.30 – 18.00 น. ภาพยนตร์ซีรีส์เกาหลี แอ็คชั่น คอเมดี้ นำแสดงโดย “ซา ซึงวอง” ดาราซูเปอร์สตาร์ ด้าน action ของเกาหลีที่ได้รับความนิยมสูงสุด รับบทเป็นบอดีการ์ดให้กับนางแบบสาวสวย ที่ลี้วนแล้วแต่นำเรื่องราวอลวนอลเวงมาให้เห็นนอกจากนี้ยังมีรายการใหม่เอี่ยมที่เตรียมลงจอช่วงปีใหม่นี้เช่นกันคือ

- ใครรักใครหัวใจตรงกัน อาทิตย์ 14.05 – 15.00 น.
- ดวลป่วนจอ เสาร์ 16.30 – 17.00 น.
- You Know me เสาร์ 20.40 น.

ภาคผนวก

การสำรวจของ นิลเส็น มีเดีย รีเสิร์ช

ในช่วงไตรมาสแรกของปีนี้พบว่าเม็ดเงินโฆษณาในรายการละครมีสัดส่วนลดลง 3% ในขณะที่รายการข่าวมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น 4% มากที่สุดเมื่อเทียบกับรายการประเภทอื่นๆ ท่ามกลางสมรภูมิรบของรายการข่าวที่แข่งขันกันเพื่อชิงความเป็นที่ 1 ทั้งในเรื่องเรตติ้งและเม็ดเงินโฆษณา ก็ยังมีอีกสมรภูมิรบคือการแข่งขันของผู้จัดละครที่นอกจากจะต้องแข่งขันกันเองแล้วก็ยังต้องช่วงชิงเม็ดเงินโฆษณาคืนจากรายการข่าวแล้วถ้าไม่ได้จะมีทางใดมาชดเชยรายได้ที่สูญไปหรือไม่

ด้วยความสำเร็จของการทำรายการที่วินนอกจากการได้รับความนิยมจากผู้ชมหรือการมีเรตติ้งสูงสุดแล้ว จุดมุ่งหมายที่แท้จริงก็คือการมีเม็ดเงินโฆษณาหลังไหลเข้ามาในช่วงรายการนั้นๆ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันคงไม่มีใครปฏิเสธว่าละครเป็นรายการที่ได้รับความนิยมสูงสุด จึงเป็นรายการที่มีโฆษณาเข้ามามากที่สุดเช่นกัน ทำให้แต่ละสถานีพยายามที่จะขยายช่วงเวลาของละครให้มากขึ้น โดยในอดีตช่วงเวลาไพรม์ไทม์ก็คือหลังข่าวภาคค่ำแต่ปัจจุบันหลายสถานีมีความพยายามที่จะเพิ่มช่วงเวลาไพรม์ไทม์โดยเพิ่มละครก่อนข่าวภาคค่ำเพื่อรองรับเม็ดเงินที่ได้จากการโฆษณา

ในขณะที่ช่อง 7 และช่อง 3 ประสบความสำเร็จในการทำรายการละคร ยึดเรตติ้งเป็นที่ 1 และที่ 2 มาตลอด ทำให้สถานีอื่นที่ไม่สามารถแข่งขันในรายการละครได้ต่างพยายามหาจุดแข็งที่แตกต่างและรายการข่าวก็เป็นอีกรายการหนึ่งที่แต่ละสถานีพยายามแข่งขันเพื่อช่วงชิงเรตติ้ง ซึ่งการปรับตัวของแต่ละสถานีโดยเฉพาะช่อง 3 ช่อง 9 และไอทีวี ต่างทำให้คนสนใจรายการข่าวมากขึ้น ทำให้เม็ดเงินโฆษณาเริ่มหลังไหลเข้าสู่รายการข่าว เป็นการพลิกโฉมวงการโฆษณาทางทีวีที่แต่เดิมไม่ค่อยมาลงในช่วงข่าว

เอ็กแซ็กท์ที่หันละครเพิ่มเรียลลิตี้

ในบรรดาผู้จัดละครรายใหญ่ นอกจากกันตนาและคาราวีดีโอที่ผูกขาดอยู่ที่ช่อง 7 แล้วก็ยังมีค่ายเอ็กแซ็กท์ที่สามารถแย่งชิงเรตติ้งและเม็ดเงินโฆษณาแม้จะอยู่ช่อง 5 ซึ่งเป็นสถานีที่มีผู้ชมน้อยกว่าช่อง 7 แนวทางการแข่งขันของผู้จัดละครที่ผ่านมา แต่ละรายต่างก็มีสไตล์เป็นของตัวเอง มีกลุ่มเป้าหมายที่แตกต่างกัน แต่ก็เน้นคุณภาพของละครเหมือนกัน ทั้งในเรื่องของการทำโปรดักชั่นที่จะต้องพิถีพิถันการถ่ายทำ เนื้อหาของละคร รวมไปถึงตัวนักแสดงเอง ซึ่งทั้งหมดต้องตอบ โจทย์ความต้องการของตลาด

ในการทำละครของเอ็กแซ็กท์จะยึดผู้ชมเป็นหลัก มิฉะนั้นละครเรื่องนั้นจะกลายเป็นนิชมาร์เก็ต ที่มีกลุ่มคนดูในวงแคบๆ ทุกวันนี้เอ็กแซ็กท์ก็พยายามที่จะขยายฐานไปสู่การทำละครเมสซีให้มากขึ้น เนื่องจากมีฐานผู้ชมที่กว้างกว่า เมื่อฐานผู้ชมกว้างก็เป็นโอกาสที่จะทำให้สินค้าหลายอย่างมาลงโฆษณา

“การทำการตลาดของผู้จัดละครจะมองลูกค้าเป็นใหญ่แต่โพลิชนิงของละครจะเป็นอย่างไรก็ขึ้นอยู่กับผู้จัด ถ้ารายการดี ผู้ชมทุกระดับทุกวัยก็ดูได้” สุรพล พิรพงศ์พิพัฒน์ ผู้จัดการฝ่ายการตลาด เอ็กแซ็กท์ กล่าวกับผู้จัดการรายสัปดาห์

การที่ผู้ชมในยุคปัจจุบันหันมาสนใจข่าวสารกันมากขึ้นเป็นสิ่งที่สะท้อนให้ผู้จัดละครเห็นถึงความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการสาระ ดังนั้นการผลิตละครออกมาจึงไม่ใช่แค่เรื่องของความสนุกสนาน แต่ยังจะต้องให้สาระ ให้ข้อคิด ต่อผู้ชม

สรุปจาก ข้อความที่กล่าวข้างต้นนั้นทำให้ได้รู้ว่าช่องรายการทางโทรทัศน์หลายๆช่องได้มีการแข่งขันกันทางด้านละครเป็นอย่างมากและมีการเพิ่มในส่วนละครเพื่อเอาใจเยาวชนอย่างวัยรุ่น ดังนั้นข้อความนี้เป็นส่วนในการอ้างอิงในการศึกษาในเรื่องนี้